ANUL IX — Nr. 42

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd. Carol I Nr. 4

TELEFOANE

Direcția:	3.31.13	Administ.	3.31.60
Secret.	3.31.10	Publicitate și abo-	
Redacția	3.31.14	namente	3.31.09
Sport	3.31.14	Depozitari	3.31.24
Provincia	3.31.10	Tipografia	4.84.48

Director: PAVEL COSTIN DELEANU

Prim-redactor: CRIȘU AXENTE

AXA

8 PAGINI 3 LEI

Duminică 22 Decembrie 1940

ABONAMENTE:

IN ȚARA: 3 Luni Lei 250; 6 „ Lei 500; 1 an Lei 1.000; Instituții de stat și particulare 2.000

IN STRAINATATE: In raport cu tariful poștal și valuta

Cont. cec. 1304. Căsuța poștală Nr. 8
Taxa de franc plăt. în numer. conf. aprob.
Dir. gr. P. T. Nr. 3101/604 din 1940

ZIAR DE LUPTA POLITICA. DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAȚIE ȘI REPORTAJ

TACTICA ȘI STRATEGIE ISTORICA

Paradoxală, ca orice existență cu destin istoric, este firea nației rumânești. Neam de păstori și haiduci — nu de plugari, cum o tot îndrugă unii, — prezintă o îmbinare neîntâlnită de acceptare smerită a suferinței până la moarte, asemeni lui Hristos și mielului, dublată și urmată însă de ridicarea răsturnătoare a celei mai cavalerești mândrii. Sau invers. Acelaș suflet e când blând și duios peste fire, când aspru ca oțelul și cremenea.

In linia istoriei însă, sau numai a conflictelor politico-armate ori a evoluțiilor sociale, observatorului superficial, pentru care firea acestui popor rămâne deapururi taină păzită cu șapte peceți, acțiunile rumânești îi vor fi apărând discontinui, nemotivate, nepăsătoare, covârșite de evenimente învălmășite. Nimic mai fals.

Literatura romantică a surprins în perspectiva individuală cele două tipuri polare ale haiduciei noastre: a celui care după ce-a iubit, tăiat și spânzurat o jumătate de viață se smerește și schivnicește în partea a doua, — sau a bărbatului pașnic și așezat care, scos din fire de răutățile din jur, sau chemat de puteri lăuntrice, neînțelese, se ridică năprasnic în plină maturitate, ucide și pradă ca o furie deslănțuită.

Pentru înțelegerea noastră, pentru înțelegerea trecutului celui mai îndepărtat ca și a celui mai apropiat, dar mai ales pentru actualitatea istorică, pentru practica politico-militară a Mișcării, României Legionare, să amănunțim puțin linia și etapele tipice ale evoluțiilor noastre specifice.

Intâi: pe măsurile ce tensiunea istorică crește, mișcarea, gruparea sau nația rumânească întreagă, după cum e cazul, se adună și, manevrând toate evenimentele zilnice, ocupă cu orice preț poziția morală bună, stând în cele din urmă pe însăși piatra adevărului și a dreptății.

In vreme ce adversarul sau adversarii lunecă nesimțit, tocmai spre a putea avea poziție proprie, pe poziția opusă, care este a nedreptății și minciunei.

Al doilea: niciodată rumânul, legionarul, nu-și anticipă adversarul, lovind primul, ci așteaptă atacul advers. Aici este marcată în mod deosebit paradoxalitatea caracterului nostru: cu cât suntem mai nevinovați și mai îndreptățiți, cu atât suntem mai liniștiți în așteptarea loviturii pe care o vedem cum se pregătește din umbră, cu atât o suportăm mai integral.

Aci se vădește realitatea libertății spirituale a firii noastre, funciara libertate a acestei firi. Fiind un neam al libertății spirituale, noi Neamul, noi Mișcarea lui revoluționară nu constrângem, nu reducem înainte de a fi trecut în fapt, nu strivim în intenție, o lume rău inspirată istoricește, oricari ar fi primejdiile prin care ar urma să trecem.

Ci, în chip deliberat, lăsăm forțele necesare ale răului să se aplice spre a se istovi de sine ceeace liber adversarul a plănuit. Numai așa cel câștigat de duhul rău sfătuitor se nimicește istoricește, anulându-se.

Neanticiparea adversarului în luptă și suportarea loviturii lui mai presupune însă din partea-ne credință neclintită în mântuirea existenței, în biruința dreptății și rezistența făpturii.

Al treilea: după pronunțarea atacului, o clipă după ce a atins culmea lui, se deslănțuie însă reacțiunea noastră, izbucnirea energiei absolut întemeiate lăuntric, care respinge pe dușman mult înapoia poziției inițiale, sfărâmându-l.

Toate luptele acestui neam, dela Mircea cel Bătrân la Ștefan cel Mare, biruitori și creatori de țară totodată; toate marile mișcări populare, naționale și sociale în acelaș timp; ca și evoluția nedesmințită a tuturor micilor și marilor bătălii ale Mișcării Legionare, a neîntreruptelor noastre prigoane dealungul a două decenii, — tot ce a fost luptă a noastră proprie, vădește această evoluție în trei etape.

Ceiace constituie o identitate națională și un chip propriu de strategie și tactică istorică și morală, politică și militară totodată.

Elemente mai tinere din lumea noastră militară au început să observe și să consemneze această linie structurală în lucrări de știință militară și doctrină românească!

Vă dați însă seama ce rezerve spirituale și vitale ascunde suportarea nedreptății și neîmpiedecarea prin constrângere premergătoare a celui ce-i cunoști intenția dușmănoasă? Sub forma războiului început prin defensiva astfel articulată lăuntric se ascunde la noi atât spiritul libertății cât și acela al puterii.

Pentru ca noi rumânii, noi legionarii, să putem lupta neșovăelnic, trebuie să fim convinși până în adâncuri că dreptatea e cu noi, iar adversarul să ocupe poziția nedreptății, să reprezinte răul. Iată condiția morală a disputelor noastre. Numai după ce, și dacă, am ocupat lagărul dreptății, suntem siguri de soarta bătăliei.

Așa a luptat totdeauna Căpitanul, așa și-a desfășurat forțele nebănuite Revoluția Legionară. Iar aspectele ei fiind fundamental solidare, a acționat identic și pe plan intern și în afara granițelor țării. Moța, care printre altele, este valența europeană a Mișcării, pleacă în Spania numai după ce „se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Hristos"....

In sfârșit, marea prigoană a biruinței exemplifică pentru totdeauna tipica evoluție.

Pentru ca la fel să se înscrie toate faptele mai de seamă ce s'au petrecut din Septemvrie încoace. Printre altele, unele manifestări publice ale Șefului Mișcării, cuvântări cu caracter de politică externă, etc.

Adeseori, când i se anunțau ingerințe, samavolnicii, crime — și ele au fost un șir neîntrerupt —, Căpitanul obișnuia să răspundă legionarului care i le comunica: „Perfect! Plătim tot la urmă!".

Dacă sfaturile necerute ar avea vreun rost, am spune tuturor celor ce se vor așeza și de aici înainte în calea Legiunii, oameni și evenimente, să ia aminte. Fie dinlăuntru, fie externe.

N'au însă într'adevăr niciun rost, mai ales că noui evoluții sunt în curs.

Reflexiile de mai sus rămân deci pentru uzul nostru propriu, pentru conștiința noastră istorică și pentru mai limpedea aplicare a strategiei și tacticei noastre firești.

Pavel Costin Deleanu

Adevăratul justițiar

Deunăzi, un magistrat confundând dreptul cu dreptatea, (desigur nu cu aceiaș prestanță cu care confunda Hegel logica cu realitatea), denunța cu mare patos nu știu ce inadvertențe legalistice pe care le-ar fi comis regimul legionar, de altfel în niște ocaziuni minuscule.

Am încercat să-l informez asupra relativității normei de drept, funcție eminiamente socială, care încetează de fapt și devine desuetă atunci când contrazice anumite realități, sentimentul colectiv de justiție și echitatea. In asemenea cazuri norma de drept nu numai că încetează de a funcționa, dar devine o injustiție. M'am mai străduit să-l conving că noua structură constituțională a Statului cere o ajustare a textelor și paragrafelor existente și că puterea lor jurisdicțională îi obligă pe judecători să aleagă ei singuri grâul de neghină. Preopinentul meu ținea însă morțiș să-mi scoată ochii cu litera legii (ceia ce nici nu constituie măcar o metodă indiscutabilă de interpretare).

Văzând că nu reușesc cu frumosul, am sărit la el, cum s'ar zice „ad hominem" și am început să-l întreb dacă nu cumva el este acela care pe vremuri tremura cu căciula (recte toca) în mână înaintea cutărui parazit politic cu ifose dictatoriale pe care apoi îl scotea de urechi din urna electorală, făcând din negru alb și din zece o sută. Apoi i-am cerut să-mi spună el, justițiarul absolut care a fost gestul său de protestare în fața fărădelegilor cu care trecutul regim terfelise Justiția, întemnițând, schingiuind și omorînd fără nici o judecată mii de oameni nevinovați.

L'am întrebat dacă nu cumva el este acela care a arestat și lovit legionari, cari nu făceau decât să-și exercite un drept cetățenesc (pe care el cel dintâi era obligat să-l priceapă și să-l respecte) sau o îndatorire spirituală (pe care chiar dacă nu o pricepea tot trebuia s'o respecte). L'am întrebat dacă nu a făcut și el parte din acele consilii de ordine existente în fiecare județ și al căror scop principal era exterminarea legionarilor, declarați inamicul public No. 1 și ca atare scoși în afară de lege. Și iarăș l-am întrebat dacă nu cumva la lichidarea averii Gărzii de Fier ordonată atât de neomenos și samavolnic, nu au cerut să se vândă și averea personală a membrilor Gărzii, așa cum au făcut acei judecători dela Giurgiu cu cele 25 de pogoane ale Căpitanului ce i le lăsase prin testament, Generalul Cantacuzino-Grănicerul. Și nu m'am lăsat și l-am mai întrebat dacă nu a participat „ad pompas et ostentationem" atunci când în pretoriul Justiției Supreme s'a făcut macabra apologie a asasinării echipei Nicu Dumitrescu, sub cinicul pretext al comemorării călăului Călinescu.

Și i-am spus: Domnule Magistrat, chiar dacă ți-ai fi spălat ca Pilat mâinile de sângele nevinovaților, încă nu poți să vii și să vorbești în numele Dreptății dacă ci câlcat-o, sau măcar ocolit-o. Temperează-ți un asemenea soi de zel justițiar și uită-te bine la cele ce se petrec cel puțin în jurul D-tale, dacă în d-ta nu se petrece nimic.

Și dacă este vorba de dreptate apoi lasă-i pe acei cari au fost închiși după ce și s'au răstignit pentru ca s'o facă ei, nu cu texte de lege moarte, ci cu fapte vii.

L. Popovici

La Muzeul Militar

Printre stampe, lănci, armuri, steaguri și medalii

Relicve din epoca lui Ștefan Vodă al Moldovei

Ștefan cel Mare 1457—1504
(După o perdea din M-rea Putna sec. XI-lea)
Colect. Muz. Militar

Credem că nu sunt prea mulți acei cari, să fi vizitat cu deamănuntul, înainte de distrugătorul incendiu de acum vreo doi ani, vasta clădire a Muzeului Militar din Parcul Carol. Teatrele, cu piese bulevardiere și cinematografele, cu filme care nu-ți solicită nici o contribuție cerebrală sunt de multe ori ... mai ispititoare decât o grămădire de sfoegite hârțoage, de vechituri roase de rugină sau de cioburi amorfe, fie ele chiar rămășite glorioase din trecute veacuri...

Constatarea nu poate supăra pe nimeni. E unanim recunoscută și confirmată.

Muzeul Militar

Salvate din vâlvătaia nimicitoare de acum doi ani, relicvele Muzeului Militar stau acum îngrămădite într'o ordine aproximativă, ambalate sau nu, așteptând clipa când își vor relua locurile, în vastele săli aflate încă pe cale de renovare.

Căci la focul de care amintim, s'au adăogat ravagiile cutremurului de deunăzi, crăpând pereții și cupolele, scrijilind tencuiala.

Pe alocurea totuși, interiorul Muzeului a început să-și recapete comorile

In colțurile marei săli dela parter, străjuesc din nou, armurile de oțel ale veacurilor în care războaiele se făceau în rânduri strânse, de cavaleri „neînfricați și fără prihană"; iar pe laturi, pe lângă pereți, lănci, spade, iatagane și arbalete, marchează etape limpezi de istorie.

Vom urca pe treptele albe de marmură, în sălile dela etaj. Și aici, aceiași răspândire asimetrică de tablouri, statuete, stampe, hărți și vechi uniforme ostășești.

In stânga scării de onoare, se află o încăpere cu pereți albi și plafon înalt.

Lângă peretele din dreapta, un fel de baldachin de piatră, deasupra unei lespezi mortuare.

— E o copie după mormântul dela Putna, al lui Ștefan cel Mare, rostește călăuzitorul meu, d. dr. Velcu. Pentru ca să adaoge imediat:

— Dealtfel întreagă această încăpere este închinată acestui mare voevod moldovean. Ne aflăm în „Sala lui Ștefan cel Mare".

Steagul lui Ștefan Vodă

Pe peretele opus, încadrat într'o ramă de lemn lustruit, așezată pe două picioare, un steag. Un steag militar al lui Ștefan Vodă al Moldovei.

E dreptunghiular, confecționat din catifea vișinie închisă, pe care sunt brodate inscripții care merg paralel cu laturile. In mijloc, tot brodat, Sf. Gheorghe pe tron, cu balaurul răpus, la picioare.

Relicvă de preț a unei epoci de crâncene lupte întru apărarea gliei străbune, rămășiță sacră din viața unui mare cavaler, neînfricat apărător al creștinătății.

Un steag al lui Ștefan Vodă al Moldovei!

Dăruit de Domnul Moldovean, mănăstirii Zografu dela Sf. Munte Athos, steagul a rămas acolo până în anul 1917, când a reintrat în patrimoniul statului printr'un fericit concurs de împrejurări.

Inscripțiile sunt în vechea slavonă, iar traducerea lor ar fi aceasta:

„O, răbdătorule de patimi și purtătorule de biruință, mare Gheorghe, care în nevoi și în năpastii (ești) grabnic mijlocitor și cald ajutător și celor necăjiți bucurie nespusă, primește dela noi și această rugăciune a smeritului tău rob, a domnului Ioan Ștefan Voevod, cu mila lui Dumnezeu domn al țărei Moldovei; păzește-l nevătămat în acest veac și în viitor, prin rugăciunile celor ce te cinstesc, ca să te proslăvim în veci, amin! și s'a creat în anul 7008; al domniei lui, anul 43-lea".

IN JURUL CAPULUI SFANTULUI, MAI SCRIE: „O AG (HIOS) G (H) EORG (H) IS, (O) CAPADOCHIOSA". ADICA: SFANTUL GHEORGHE DIN CAPADOCIA. DE DATA ACEASTA, INCRIPȚIA ESTE IN LIMBA GREACA, INSA CU LITERE SLAVONE.

PRINTRE PIESELE ISTORICE, MULTE, CU CARE ESTE DARUIT MUZEUL MILITAR, STEAGUL ACESTA CONSTITUE O RELICVA DE IMENSA VALOARE.

Ilustrând epoca marelui Domn, se mai află în această sală, câteva desene ale lui Obedeanu, pictorul care s'a ocupat în deaproape de viața și faptele lui Ștefan Vodă.

Notăm: Bătălia cu tătarii, la Lipnic (20 Aug. 1469), Lupta din Codrul Cosminului, Inmormântarea lui Ștefan cel Mare.

Toate desenele datează din anul 1904 și sunt făcute în creion și cărbune.

Trei tablouri de impresionante dimensiuni și de un sigur colorit, datorite pictorului *Stoica*, ilustrează alte etape din viața de sbucium și luptă a cavalerului creștinătății.

Se mai găsește în această sală, un bust al Voevodului, executat în 1922 de sculptorul V. Chiriachide.

Sabia lui Ștefan cel Mare aflată în Muzeul fostului Serai din Istanbul.
Colect. Muz. Militar

Cetățile

Și iarăși vom coborî în sala cea mare, dela parter.

Aliniate într'un fel de clopote pătrate de sticlă aflăm aci câteva din cetățile cu care Ștefan Vodă încerca să inveșnicească hotarele gliei strămoșești.

Iată, reconstituită în proporții de galantar, vestita cetate a Hotinului, cheia de apărare a Moldovei de Nord. Iată și cetatea Soroca, pe care Ștefan o construise din pământ și lemn.

Nu lipsește nici imaginea în gips, a fortăreței Cetatea Albă, zidită pe ruinele vechiului oraș grecesc Tyras, situat pe malul drept al limanului Nistrului. Maurocastro, numită de bizantini, Moncastro de genovezi și Cetatea Albă, de moldoveni, după căderea ei sub turci, fortăreața a luat numele de Akerman.

Printre ruinele acestei cetăți, s'au făcut în anul 1932 unele săpături care au dat la iveală obiecte extrem de interesante.

Fragmente din acestea le vedem într'un galantar alăturat: un fel de ulcele de pământ asemenea „cățuilor" folosite la tămâierea morților, în cimitire. Acestea din galantare aveau însă cu totul alt scop; umplute cu praf de pușcă și prevăzute cu un fel de fitil, erau folosite drept grenade, în luptă.

Se mai pot vedea în acest galantar, frânturi de piepteni, lacăte de formă ciudată, un fel de degetare de aramă, cioburi de ceramică, ba chiar și două-trei minunate fragmente dintr'un vas de porțelan, cu flori violete.

Tot în aceste ruine s'au mai găsit niște bulgări de pulbere neagră, pentru armă laolaltă cu unele resturi din niște cercuri de lemn, dela vasele în care fusese conservată pulberea, adusă acolo, desigur mult mai târziu. Probabil pe la începutul veacului al 19-lea.

Iar sub un strat de pulbere s'a găsit o cantitate de sământă de mei, perfect conservată. O câtime din această cantitate de mei se află într'un borcan, aici, în muzeu. Mei de aproape 150 ani...

Tot în sala dela parter, mai în fund, se află un alt galantar, care cuprinde unele din obiectele desgropate cu ocazia săpăturilor dela biserica Sf. Nicolae-Domnesc, Iași, tot în 1932. Vedem aici câteva vârfuri de lănci, un fel de baionetă și un pumnal de o formă elegantă, pe care s'a găsit săpat numele unui meșter făurar, contemporan al lui Ștefan Vodă.

Se crede că pumnalul aparținea unuia din curtenii Domnului moldovan.

ȘI CEEACE MAI LIPSEȘTE

Din relicvele care amintesc viața lui Ștefan Vodă, lipsește, însă, una, pentru care nici o cheltuială nu va fi prea mare, spre a fi readusă în țară.

(Continuare în pag. 7-a)

Steagul ostășesc al lui Ștefan cel Mare
Originalul la Muzeul Militar

Lupta contra finanței internaționale

Paralelismul luptei, dusă atât de Reichul totalitar cât și de Rusia marxistă contra marei finanțe capitaliste, și care într'o măsură poate să fi înlesnit și acordul politic dintre cele două puteri, a produs o confuziune, de multe ori voită, făcând să se creadă într'o identitate de finalitate.

Pentru cei îngrijorați și de bună credință, de această apropiere, discuțiunea asupra scopului pentru care se duce această luptă, este utilă; ceilalți puțini, nu ne interesează.

Capitalul a existat, în sens economic, ca instrument de producțiune, în toate timpurile, servind producătorului a-și valorifica prin el munca.

Prin deformarea rolului său, a devenit un instrument nou-economic, de acaparare și afirmare socială, provocând reacțiuni de ordin spiritual.

Economia esclavagistă antică, tipică societății imperiale romane, a creiat și concentrat marele capital sub forma latifundiilor și a flotelor de comerț. Prin munca neplătită a sclavului, vieața cetățeanului liber nu ar mai fi fost posibilă, fără intervențiunea statului. „Pâinea și circul" erau pomana aruncată de marea finanță, societății romane pentru a o distrage dela căutarea adevărurilor. Spiritualitatea creștină, prin jertfă și dragoste a năruit sistemul.

Astăzi capitalul hipertrofiat pe plan economic și anarhic pe cel social, în veșnică luptă de acaparare până la epuizare a debușeurilor, pauperizând clasele muncitorești, statele și națiunile, unificat și anonim în marea finanță internațională, găsește în fată-i afirmându-i-se hotărît, spiritualitatea mișcărilor totalitare.

Intr'adevăr, dacă utilitarismul englez și comunismul au considerat capitalul ca un elaborat al unicului instinct primordial al omului, egoismul, primul acceptându-l ca pe un rău necesar progresului, secundul ca pe un parazit care trebue distrus; social-naționalismul german și toate doctrinele totalitare, negând egoismului exclusivitatea determinantă a trăirii la individ și națiune, au demonstrat practic și nu experimental numai, că în afară și peste condițiunile materiale sunt și alți determinanți de ordin etic, sentimental și intelectual ce fac ca viața să merite a fi trăită.

De aici imperativul desființării finanței internaționale, instrument anonim al celui mai sălbatec materialism, asasin al oricărei încercări de spiritualizare a vieții. De aici necesitatea reîncadrării capitalului în rolul său de instrument de producție, în condițiuni de paritate cu factorul muncă, și subordonarea completă a amândurora intereselor comunității naționale, forma socială autonomă, singura care poate avea o conștiință în afară de interes.

Comunității naționale, și nu clasei sociale muncitorești sau oricare alta, pentrucă războiul trecut a demonstrat, prin defecțiunea masselor muncitoare dela cântata solidaritate proletariană, în existența unei conștiinți muncitorești internaționale, ci numai a interesului de clasă, subordonat instinctiv în vremuri de cumpănă ale colectivității, conștiinței naționale. Grupul social clasa nu poate exista decât prin și pentru forma socială autonomă superioară care este statul național. Tendința Rusiei Sovietice, stat care afirmă însă ca structură politică autonomia clasei, se pare că evoluiază spre primatul național.

Deci prin desființarea marei finanțe internaționale, nu o distrugere a capitalului, muncă acumulată și instrument de producțiune, ci o naționalizare a lui.

O naționalizare prin eliminarea din angrenajul producțiunei, a elementului alogen și băștinaș parazitar căruia, fără prestarea vreunui alt efort, decât acel dizolvant al intervențiilor și cointeresării ilegale, îi revenea partea leonină din rentabilitatea producțiunii.

Prin eliminarea acestui element, o echitabilă și proporționată repartiție a profitului între capital, muncă și stat.

Prin această repartițiune o ridicare a nivelului de viață a grupurilor sociale, deci și a muncitorimii; a statului însuși, putând întrebuința partea ce i se cuvine în realizări de ordin general.

Prin raționalizarea producțiunei și organizarea schimbului între națiuni, se ajunge la înlăturarea crizelor economice de supraproducțiune, care fatal împing la război.

Și dacă în spațiu și timp, omul nou care va forma elitele naționale, va fi creiat, cerințele de ordin material ale vieții satisfăcute și instinctele altruiste concretizate în regimul de guvernare, de ce să nu fim îndrituiți să credem că prin primatul națiunii se va ajunge și la acea ordine internațională, după ce se va înlătura marea finanță, factor de dezordine în omenire.

Mircea Niculescu

Coaliția mișeilor

Impunându-se dela început ca, negația violentă a vechiului regim și a persoanelor pe cari s'a sprijinit, e firesc ca regimul legionar să mobilizeze împotrivă-i ura și răutatea mișeilor.

Numesc mișei pe toți acela cari au tras profituri grase depe urma guvernărilor trecute, jefuind fără scrupule banul Statului, înșelând Națiunea, căreia au avut grije să-i pună călușul în gură; mințind-o, descurajând-o și la urmă aruncând-o fără nici o rezistență în ghiarele dușmanilor.

Sunt mișei toți cei cari, având un loc de răspundere în vre-unul din sectoarele vieții de Stat, au preferat să tacă și să colaboreze la pregătirea dezastrului, în loc de a protesta, de a schița, cel puțin, un vag gest de opoziție, de desolidarizare, — dacă nu de revoltă.

Sunt mișei toți cei ce-au colaborat la inconștiența și criminala prigoană, deslănțuită împotriva unei generații, și a unei Mișcări ce reprezenta suprema expresie a iubirii de Patrie, suprema izbucnire a instinctului de viață și de luptă a neamului.

Sunt mișei toți cei cari, neparticipând direct la crimele incalificabile săvârșite de ciocliii României Mari, au găsit totuși justificări ale infamiei lor, invocând așa numita „rațiune de Stat" care-ar dicta măsuri necruțătoare pentru „salvarea ordinei publice".

Toți aceștia sunt mișei! Mișeii cari au dus prin guvernările lor, la desmembrarea Țării, la impasul cel mai grav cunoscut de-acest popor.

Pe toți aceștia regimul Revoluției Legionare i-a înlocuit iar pe cei rămași îi va înlocui.

Purificarea și sancționarea este condiția regenerării organismului național și statal, și legea acțiunei noastre de reconstrucție. Purificarea va trebui să fie totală.

Toți mișeii, cari au fost înlăturați împreună cu cei ce presimt că vor fi, vor să alcătuiască o vastă coaliție împotriva regimului. O coaliție de umbră, o conjurație de întuneric, o asociație de strigoi ai trecutului încărcat de păcate. Peste toate micile deosebiri ce-i despărțeau, își întind mâna, solidari în planul complotului ce-l urzesc.

Acțiunea lor nu se desfășoară la lumina zilei; lașitatea e prea mare și organică, iar curajul faptului, cu excepția săvârșirii crimelor, niciodată nu i-a caracterizat.

Acțiunea lor e reptiliană, timidă și timorată.

O sesizăm însă, și o identificăm în variatele ei forme.

In interiorul granițelor cari ne-au rămas, coaliția Mișeilor, tinde să pregătească boicotul Statului legionar prin rezistență pasivă, prin încurajarea defetismului economic, prin răspândirea șoaptei insinuante și a îndoelii paralizante. Prin buduare și alcovuri, prin redacțiile cari le-au mai rămas din marea toleranță a guvernului, prin cercuri intime, întâlniri amicale; prin saloanele lumii „sic" și pe la colțuri de stradă se adună și șușotesc, încurajându-se, distilând veninul urii și otrava îndoelii.

In afara granițelor, mișeii pun la cale sabotajul diplomatic și politic al Națiunii, denigrează acolo unde mai pot, fac combinații.

Inlăuntru și în afară, atinși de vârful aceleiași săbii, mișeii guvernărilor trecute se solidarizează cu streinii și cu Iuda, în speranța acumulării greutăților și împiedecării marșului Revoluției Legionare.

Mișei de pretutindeni! A fost vreodată oprită vreo revoluție din mersul ei?

Vă închipuiți pe legionari abandonând lupta, sau dând înapoi? Pe legionari, a căror substanță e însuși instinctul luptei și voința de a merge până la capăt?

Nicolae Tatu

CULTURA

Calendar legionar

21 Decemvrie

1922: Profesorii dela facultatea de medicină din București cred că depinde de studențime deschiderea cursurilor.

1924: In Iași sunt arestați: Ionel Moța, Ilie Gârneață, Radu Mironovici și Tudose Popescu. Corpurile legiuitoare se sesizează în chestiunea mișcărilor studențești.

1933: Judecarea celor 45 legionari la Iași.

1937: Se inaugurează primul atelier de croitorie legionară în Bd. Schitu Măgureanu.

Căpitanul anunță a doua ofensivă a Comerțului legionar la 1 Martie 1938, în acelaș timp arată că în perioada de timp 1 Iulie — 1 Decembrie 1937 s'au făcut încasări de 4 mil. 480.000 lei.

22 Decemvrie

1922: Inchiderea Universității din Cluj.

1924: In procesul Manciu, Căpitanul declară că a fost în legitimă apărare.

1937: La Câmpulungul Moldovenesc prof. Alex. Bogza a fost amenințat cu moartea de către profesorul jidan, liberal, în fața directorului și a profesorilor.

Alegerile. Oficialitatea anunță, după măsluirile de rigoare că în Capitală au fost 14.401 voturi. Partidele politice sunt impresionate profund de marele succes al legiunii.

La Iași, parastas pentru prof. C. Șumuleanu.

Se confirmă mandatele legionarilor în frunte cu C. Stratulescu, I. Crețu și alții.

Infirmarea mandatelor legionarilor din Roznov.

Incidente legionare în jud. Tecuci.

1939: Eliberarea unui lot de legionari din M. Ciuc și Vaslui.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Medicina în viața nouă

Sănătatea este un echilibru perfect al funcțiunilor organice și psihice.

Echilibrul acesta este instabil pentrucă instabil este mediul înconjurător, căruia trebue să se adapteze omul.

Un om poate să moară de bătrânețe, de boală sau de accident. Fiecare din aceste trei este problemă medicală.

★

Bătânețea este o încetinire a tuturor funcțiunilor organice și psihice, ce rezultă din o intoxicație înceată dar sigură, care duce la scleroză.

Singurul fapt cert este că țesuturile din care este făcut un bătrân conțin mult mai puțină apă decât acelea ale unui copil.

Mulți medici consideră bătrânețea ca fiind determinată de o insuficiență a glandelor cu secreție internă. (Glandele acestea sunt organe care au rolul de a secreta substanțe a căror prezență este indispensabilă vieții). In realitate, aceiași cauză necunoscută care duce la bătrânețe, îmbătrânește și glandele a căror secreție se micșorează atunci.

S'a încercat întinerirea prin altoi de glande dela maimuță la om. Rezultatele sunt îmbucurătoare numai pentru un timp foarte scurt (1-4 luni). Ele sunt datorite 1) rezorbției substanței pe care o conținea altoiul, care fiind din altă specie moare și

2) afuxului de sânge la nivelul portaltoiului, aflux care încetează când se formează cicatricea.

Incercările au avut meritul de a fi ameliorat rasele animale. Se obține, de exemplu, cu altoi provenit dela berbec sau dela taur de rasă bună, berbec sau taur de calitate asemănătoare. (Tot așa cum în pepinieră se obțin fructe mai frumoase cu altoi, decât produce natura în mod obișnuit).

La om nu se întâmplă acelaș lucru, pentrucă altoiul procurat dela maimuță am spus că dă rezultate inconstante și repede trecătoare. Sacrificarea unui tânăr pentruca să ofere altoi bătrânului nu poate fi cerută.

★

Bătrânețea fiind o micșorare a funcțiunilor organice și psihice, nu este o calitate bună, din contră un defect (de care toată lumea se ferește). Ea nu merge însă totdeauna în pas cu vârsta, iar numărul anilor clarifică omului de multe ori numai o noțiune: timpul.

Ambițiile fiecăruia, dorințele materiale, orbesc spiritul critic personal și învață pe omul îmbătrânit să nu cedeze, acesta lipsind astfel societatea de bunuri materiale și nedându-i în schimb nici un bun spiritual.

Dacă bătrânul nu alege momentul potrivit pentru a se la o parte, atunci el trebue să fie forțat să o facă. Dece? Pentrucă din moment ce lui îi lipsește spiritul critic sau mai precis bunul simț omenesc, acesta înseamnează că echilibrul forțelor lui a slăbit (omul normal dela natură este omul echilibrat). Din acest moment societatea este obligată să'l îndepărteze.

Tineretul respectă pe acei bătrâni care își respectă ei înșiși bătrânețea și numai pe aceia.

In stat legionar nu trebue să existe bătrâni „îndepărtați". Ei trebue să înțeleagă pe cei tineri, să observe dragostea lor pentru muncă cinstită, elanul lor către frumos și să-i sfătuiască numai atunci când aceștia întâlnesc piedici pe care numai experiența unui trecut le îndepărtează ușor.

In nici un caz nu are dreptul propovăduirei „unui alt drum" pentrucă „drumul" numai tinerețea îl poate simți. Postul de comandă al bătrânului este atunci ferit de asperități; el își odihnește trupul în liniștea căminului său, duce viață cumpătată, senină, fără zbuciumul pe care tânărul îl poate suporta și pentru care garantează cu ceva scump; toată viața lui (cu care un bătrân nu mai poate garanta).

Un bătrân trebue să-și adapteze condițiile de viață la organismul său, în timp ce un tânăr își adaptează organismul la condițiunile grele ale vieței.

Voi bătrânii cinstiți cari ați luptat pentru țara românească fiți liniștiți: opera voastră va fi continuată de tineri în ritm accelerat, vioi și înțelept.

Iar voi bătrânii cari simțiți că 'n viața voastră ați fost folositori vouă sau oricui, dar nu românilor, îngrijiți acum de sănătatea voastră și numai de sănătatea voastră.

Dr. Gh. Anastasescu

Conferința d-lui Dan Botta

Domnul DAN BOTTA, directorul artelor va vorbi în astă seară în sala Dalles despre Eminescu și Sufletul Național. Conferința are loc la ora 7 și nu la ora 6 cum se anunțase anterior.

Gravură MATERNITATE de Alexandru Bassarab

Arnaldo Mussolini

de ANTON BALOTA

Se împlinesc astăzi nouă ani dela moartea unui om care deși purta un nume ilustru, ridicat stâlp în conștiința umanității, a știut și a putut încă să-i dea prin fapta și străduința sa o valorificare deosebită.

La 21 Decemvrie 1931 a murit la Milan Arnaldo Mussolini.

„Fascismul căpăta prin el și un alt aspect, și nu acelaș obligator, aspru al Reevoluției. Regimul prin opera sa se umaniza: căci socoteala politică se da la o parte în fața puterii sufletului" —, astfel calificâ Ducele însuș însemnata parte ce a avut-o fratele său Arnaldo în configurația definitivă a doctrinei fasciste.

Dacă Ducele reprezintă în viața fenomenului fascist „voința", „omul tare", fără îndoială că atunci Arnaldo Mussolini a fost exponentul cel mai calificat al „bunătății". „Arnaldo a fost un bun, — zice tot Ducele în „Vita di Arnaldo". Această virtute a bunătății era înăscută în el. Bun, ceea ce nu înseamnă slab, deoarece bunătatea se împacă foarte bine cu cea mai mare tărie sufletească, cu cea mai neclintită îndeplinire a datoriei."

Intr'adevăr, Arnaldo Mussolini a fost cineva, o personalitate. Fără să fie un erou el „a slujit în chip strălucit Regimul și Țara, fiindcă n'a avut ambiții, nici nu s'a folosit de numele lui spre a se ridica mai ușor; ci munca, credința, ascultarea ideii, l-au înălțat încet încet printre primele figuri ale Regimului".

După Duce el era omul care înțelegea mai bine, și asculta încă și cu bunătate sufletul popular. Nu-i scăpa nimic căci era măiestru în descifrarea stărilor sufletești, și în interpretarea lor, ca și în previziunea înlănțuirilor de forțe și valori politice.

De aceea două sunt marile sale merite!

Intâi se înscrie în tăcere munca sa alături de fratele său pe care l-a urmat în îndrăznețul proect de a „crea" pe „italianul cel nou". La Covo unde a îndeplinit o muncă surdă de tehnician administrativ pentru a ajunge la crearea unui organism plămădit cu sărăcie de mijloace, dar cu o nesăcătuită voință, și mai târziu la „Il Popolo d'Italia" unde a urmat fratelui său după ziua primei biruințe, și care a fost dacă nu ne înșelăm prima și ultima sa demnitate. Peste tot el n'a făcut decât să servească credincios fratelui care era pentru el ca și pentru toți garanția împlinirii „omului" nou".

Se înscrie apoi marele său merit activ: mistica fascistă ca disciplină. Lui se datorește forța acestei discipline, menită să fie flacăra mereu vie a Revoluției.

Arnaldo Mussolini, — sufletul, față de „voința" fratelui, este omul care dacă nu a creat el această putere intrinsecă oricărei revoluții, i-a dat totuși și formularea și canalizarea necesară.

(Continuare în pag. 4-a)

Cronica literară

Poezia individualistă

II

Fără discuție că dela „turnul de fildeș" până la „eu sânt porumbița cu aripile tăiate" este o prăpastie. Dar numai o prăpastie în ceea ce privește valoarea, nu structura. Dintr'un punct de vedere este o monstruozitate să compari pe Mallarmé cu Minulescu, dar dintr'un alt punct de vedere, lucrul este firesc, deoarece amândoi aparțin aceleiași structuri de om. Elementele de laborator ale unuia sunt foarte prețioase și subtile în timp ce elementele celuilalt sunt banale și grosolane, însă poziția amândorora față de lume este aceeași. Această apropiere este cu atât mai posibilă cu cât niciunul nu are geniu. In schimb amândoi au manieră. Alegem în discuția noastră, pentru exemplificare turnul de fildeș, întrucât acesta reprezintă gradul maxim al individualismului în poezie.

Ce semnificație poate avea într'o cultură această reducere la sine însuși? Dacă este vorba de o cultură alecsandrină, cum e cazul pentru finele secolului XIX francez, o colorează. Dacă e însă vorba de o cultură care abia începe să-și deschidă aripile, poate s'o omoare. Individualismul lipsit de genialitate a avut în cultura noastră rolul presei democratice: împrăștierea confuziei, distrugerea limbii și anarhia valorilor.

Una din formele individualismului nostru literar a fost așa numitul **experiențialism**, care a izbutit în câtiva ani să distrugă în lumea tineretului prima condiție necesară a scriitorului: expresia. Corespondentul poetic al acestui experiențialism a fost amestecul arghezianist cu suprarealismul, curente caracteristice pseudo-culturii a Juvetelui intrat în „simbolism" și exhibiționismului judaic. Toate aceste puncte de vedere literare, născute din individualism, au ajutat în primul rând la nașterea unei puzderii de genii sporadice a căror apariție, de multe ori cu surle și chimvale, nu făcea decât să deoscientese și pe simplul cititor și pe tânărul care-și încearcă vocația literară. Iar sporadicul geniu sucomba în doi ani complet epuizat de genialitate.

A fost o luptă pe întrecute împotriva culturii românești, tot acest timp în care ideea românească era ascunsă sub cenușe, în latențe, iar limba românească era masacrată în aplauzele criticei de ultimul jidănuș care anunța „o mare revoluție literară".

Unul din marile păcate ale individualismului este confundarea vocației cu veleitatea. Spun acest lucru, nu pentrucă veleitari există doar de când a apărut individualismul, cu atitudine caracteristică în lume, ci pentrucă acești veleitari au fost în deosebi promovați de individualism.

Toți experiențialiștii noștri, lipsiți de autenticitate spirituală, fără dragoste reală pentru obiect, nu se interesau decât de un lucru: cum ar fi ei înșiși în cutare situație. Și o încercau pentru ca pe urmă să scrie: atunci eu eram așa. Acest eu nu poate avea o semnificație decât atunci când de el depinde ceva mai mult decât viitoarea apariție a unei cărțulii sau articol în cutare revistă, a cutărui cerc. Eu nu are semnificație decât când e vorba de un șef sau de o personalitate reprezentativă în viața unui neam. Cine nu este un șef sau o personalitate reprezentativă, rămâne un veleitar. In lumea individualistă însă, fiecare individ se consideră un șef sau un om reprezentativ. Ceea ce trebue să recunoaștem nu e posibil.

Abuzându-se în acest fel de eu, fie că acel care o face este sau nu este un eu, cultura se fărâmițează în monade, iar perspectivele se micșorează, reducând totul la foarte multe pahare cu apă în care se întâmplă furtuni. Singur marele fapt istoric răstoarnă toate aceste pahare cu apă, făcând loc să se simte marea dezlănțuire a eului primordial **ethnosul**.

Horia Stamatu

P. S. In cronica din săptămâna trecută au apărut câteva greșeli de tipar în cari dau textului o culoare în contradicție cu ținuta culturală a acestei pagini. Astfel în loc de: faptul etc., etc., știința este antipatia... este antipatia Galilor ...lucru pe care noi nu îl credem trebue citit: ... faptul etc., etc., știință este antipatia... etc. Cu un rând mai jos apare în tipar cuvântul **fondată**, necunoscut pentru noi cari scriem dintr'un binecuvântat obiceiu **fundată**. De asemenea nu scriem niciodată d'a-se realiza ci — de a se. Iar mai departe ... poetul nu se mai explotează pe sine pentru a se compila, cuvinte care țin, fără să știm de ce, locul lui a se cânta.

H. S.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Colind de flăcău

Lerului Doamne, 'n luncile Argeșului
Pe malul Olacului
Mi-este — o cruce de măr dulce
Și-acolo stobol se strânge.
Dar stobolul de ce-mi este?
Tot de fete și neveste.
Ei jucau, se 'nveseliau
Și de nimeni nu gândiau.
Când ochi negri și-aruncară
Cam dinspre Soare-răsare,
Zăriră pe (cutare) tânăr călare
Pe-un căluțel gălbior;
Dar nu-i gălbior de fel
Și e gălbior de flori,
C'a avut nouă surori,
Și l-a 'mpodobit cu flori.
El la stobol se trăgea.
Bună ziua că le da,
Nimenea nu-i mulțumia.
Fiind având o ibovnică
Ibovnică pe (cutare)
Numai ea că-i mulțumia:
— „Mulțum' voinice călare
„Ca la un frate mai mare,
„Descalecă boierește,
„Leagă-ți calul voinicește
„De-o mlădiță de măr dulce
„Chiar să rupă nu se duce,
„Treci la stobol și te prinde,
„Nu te prinde lângă mine,
„Ci te prinde-a treia mână
„Să cătăm față la față
„C'așa Dumnezeu ne 'nvață".
Nici vorba nu și-o 'ncheia
Incepu murgu-a râncheza
Și din gură — așa-mi grăia
— „Joci, stăpân, te 'nveselește
„Și de mine nu gândești
„Că de foame iaba-ți rod
„Și de sete bale-ți beau!...
— „Mai stai murgule, legat
Cum stau și eu june 'n sat.
June 'n sat necununat.
De-oiu avea m'oiu cununa
Și ție drumul ți-oi da
In luncile Argeșului
Pe drumul Olacului
Prin floarea ghizdeiului
Și tu-oi paște ce-oi cunoaște
Și-oi bea apă de-unde-ți place
Și-oi bea apă de pe piatră,
Să te faci mai lat în spată;
Și-oi bea apă din izvor
Să fii iute la picior;
Bată-ți coama genuchele
Și coda chișițele
Dar și (cutare) voinicul
El să-mi fie sănătos.

Comunicată de D. V. Chiru student din Ciobanu-Constanța.

Notată de Ilarion Cocișiu.

Tradiția irano-pontică și începutul imperialismului românesc

de ALEXANDRU RANDA

După legendele cărților sfinte, păstrate prin generații, Mezii nordici au trecut prin multe țări înainte de a se consolida în Iran. Patria lor dela început, a cărei părăsire s'ar fi datorit asprimei climatului, este denumită Airayanam-Vaidșo, leagănul arienilor. După Herodot, s'ar fi numit la început arieni. Numele „Mezii" ar fi de origină turanică, derivând de la Mada, țara și nu apare decât la așezarea lor definitivă. Statul Mezilor se afirmă dela Chvachșarah (624—584) înainte, care se sprijină pe puternica invazie ariană, ce coboară pe ambele maluri ale Pontului în Asia. El ridică capitala Mezilor, Hagamadana. Regii persani vor continua să se folosească de temeliile puternicului sistem al Mezilor, cari vor păstra o deplină egalitate politică cu Persanii. Hagamadana rămâne reședința de vară a Achemenizilor. Organizarea curții și portul curtenilor continuă tradiția medică. Timp îndelungat Grecii vor confunda ambele popoare ariene, denumind pe Persani, „Mezi". Faptul, că cei mai frumoși cai ai Orientului se găseau în Media, nu trebue subestimat, calul este arma de căpetenie a cuceritorilor arieni împotriva masselor orientale.

Poporul persan este ultimul eșalon, al marei masse ariene, care coboară din Caucaz. Dar statul persan va fi infinit mai important decât regatul bosporan, Iveria, Armenia sau Media. Această avangardă ariană înaintează până în Indii. Babylonul semit va fi o pradă ușoară, dar armenii arieni rezistă și mezii înrudiți sunt chiar cooasociați la Domnie. Inlocuind numele grecesc, Kyros, prin adevăratul nume al acestui întemeietor al statului persan, Kurus, ne dăm seama de asemănarea uimitoare, cu râul Kur din Caucaz. Curuș luptă împotriva triburilor ariene, împotriva Masageților, ne spune Herodot, pe când Berosos vorbește de „Dahii". Această luptă ar fi avut loc, după părerea autorilor moderni, lângă râul Iaxartes. Dar noi preferăm versiunea autentică a lui Herodot care pomenește pe Araxes, ceea ce sprijină incontestabil caracterul caucazian al statului lui Curuș, având o scară asemănătoare cu aceea a lui Lysimach. Datele despre armeanul Aracha, sau asupra exploratorului capadocie Ariaramnes, care încearcă să cuprindă în timpul lui Cambudja-Kambyses Babylonul dunărean, sunt prea răslețe ca să permită concluzii precise. Ca și ciobanul legendar, care l-ar fi găzduit pe tânărul Curuș, curteanul asasin al lui Xajarca-Xerxes se chiamă Mithridat și cel de-al doilea ucigaș, Artabanos e de origine hyrcano-caspică. Ultimul Darajavus-Darrios, învins de Alexandru Macedon, era în tinerețea sa satrapul Armeniei. Media Atropatene rămâne provincia sacră a magilor, cari au exercitat o atât de puternică influență asupra împăratului balcanic — Maximinus Daza.

Poporul persan a avut o influență hotărîtoare asupra întregului Orient. Cuceririle macedonice și arabice o întrerup numai trecător. Persia Arsacizilor (240 î. Ch.—226 d. Ch.) și a Sasanizilor (226—636) recâștigă repede locul pe care l-a deținut înainte de Alexandru, sub Achemenizi. Sub spoiala semită a Islamului, sufletul arian al iranismului își continuă existența, care se va afirma prin renașterea actuală sub Riză Chan, reintroducătorul numelui istoric al „Iranului".

Pe noi ne interesează esențialmente expansiunea aruneană a sângelui și a spiritualității persane. In genere elita persană din Asia mică dăinuește dincolo de distrugerea alexandrină. Domnia Satrapilor dela granița Armeniei continuă până sub Iustinian. Nu numai nobilimea, studiată bine de Cumont, dar și structura întreagă a statelor „eleniste", — Atropatene (denumit după satrapul eliberator), Cappadocia, Commagene, Pontos, — este persană.

Satrapia pontică, ereditară sub urmașii unui fiu al primului Dariu, Artabazos, devine independentă după moartea lui Alexandru și va fi mărită sub un Mithridat prin cedarea Trebizondei, dania Diadochului Artabazos al Armeniei. Sinteza phrygi-paphlagonico-pontică începe încă dela Ariobarzanes înainte (363). Fiul său, Mithridat, își mărește statul în haosul Diadochilor. Sub Mithridat al III-lea (302), al IV-lea (265), Pharnaces (184), Mithridat al V-lea (157), Mithridat al VI-lea (124) întinderea statului rămâne modestă. Dar geniul celui de-al șaptelea (?) Mithridat va realiza imperiul dimprejurul Mării Negre. Marele rege, născut în Sinope, capitala țării, în 136, supune popoarele Caucazului, regatul bosporan cu Phanagoria și Panticapeia. Crimeea prin grecul Diophantos. Popoarele trace se luptă, în trei grupuri mari, în oștirile marelui rege, care înfăptuește, după cucerirea Paphagoniei și Cappadociei, strângerea cercului Domniei sale în jurul Pontului Euxin. Intre 89 și 88 Asia mică este cu totul în mâna lui Mithridat, care va exploata slăbiciunea Romei prin războaiele civile, ocupând insulele Archipelagului și coalizându-se cu Achaii, Boioții și Spartiații. In anul 87, Mithridat stăpânește un teritoriu care se va acoperi în mare parte cu acel al imperiului bizantin de mai târziu.

Imperiul măreț, bazat pe genialitatea întemeietorului său, nu putea să reziste lovitorei romane. In 86, Sulla recupă Atena, bate generalii lui Mithridat în acelaș an, la Chaeroneia și îl silește pe basileul Pontului la pacea dardanică. Cel de-al doilea războiu mithridatic, caracterizat prin biruința repurtată asupra legatului Murena, în apropiere de Sinope, rămâne nedecis. In cel de al treilea războiu mithridatic, regele, coalizat cu Sertorius, îl bate pe legatul Cotta, e apoi aruncat din Pont de legiunile lui Lucullus în 76, recucerește Pontul în 67 și îl pierde definitiv în 66. Pompeius înaintează victorios până în Caucaz. Incercarea lui Mithridat de a pernă prin Balcani în Italia, aruncându-se împreună cu Galii asupra Romei, este împiedecată prin răscoala fiului său Pharnaces, care îl încercuește și asediază la Panticapeum, în Crimeia.

Este absolut greșit, de-a socoti pe Mithridat ca un „barbar". Colecția gemelor sale e adusă de Pompeius la Capitoliu. Romanii traduc operele sale de medicină și imită morile sale mecanice. Pegasul mithridatic apare pe monedele Dacilor. Curtea aristoplieților seamănă nu numai cu aceea a lui Decebal, dar și cu cea bizantină de mai târziu. „Amici Augusti" instituiți de împărații de mai târziu, sunt, ca și focul sfânt, purtați înaintea Cesarilor, de origine iranică. Perfecționarea sistemului comunicațiilor romane accelerează răspândirea misterelor mithraciste. Dela micile comune romane din timpul lui Pompeius, mithracismul se întinde până la miriada comunelor militare ce iradiază în Dacia Traiana. Balcanicul Galeriu va proclama primatul sistemului iranic. Celebra formulă a lui Cumont a unei substituiri a cesarismului popular printr'un califat, justificată în fond, greșește în formă. Constituțiunea califatului însuși a fost repede înrăurită de stilul iranic care domină Asia întreagă. Dualitatea persană admite un zarathustrotoma, un patriarh, un gaon, pe lângă sahul, basileusul bizantin sau exilirchul ovreilor (Reș-Galuta). Pilda persană transmisă în timp și spațiu prin Mithridat, este ideia călăuzitoare a lui Galeriu, Diocletian și Constantin.

Cesar a salvat la Alexandria prin intervenția lui Mithridat din Pergamon, un bastard al marelui Mithridat. La 2 August 47, el învinge la Zela pe Pharnaces, fiul legitim al marelui rege, care cucerise în decursul războaielor civile romane Pontul, Cappadocia și Armenia mică și adoptase titlul iranic al unui „rege al regilor" și simbolul Achemenizilor, soarele și luna. Pontul își continuă existența ca provincie romană. Antoniu cedase lui Polemo, nepotul lui Mithridat, partea răsăriteană, între râul Iris, Pharmacia și Cerasunt (Pontus Polemaniacus). Partea apuseană, (Helenopontus), devenită provincie romană dela Neron înainte (63 d. CH.) își va primi numele de la mama lui Constantin cel Mare. Orașele Sinope și Trebizonda vor juca până în zilele noastre un rol foarte important în istoria spațiului pontic.

Sinope, o colonie veche a Grecilor milesieni, întemeiată în 770, cucerită pe la 700 de Cimmerienii nordici, era la început capitala unui stătuleț independent, întins până la râul Halys. De aici pornesc coloniile spre Volvora, Trapezus,

(Continuare în pag. IV-a)

AXA

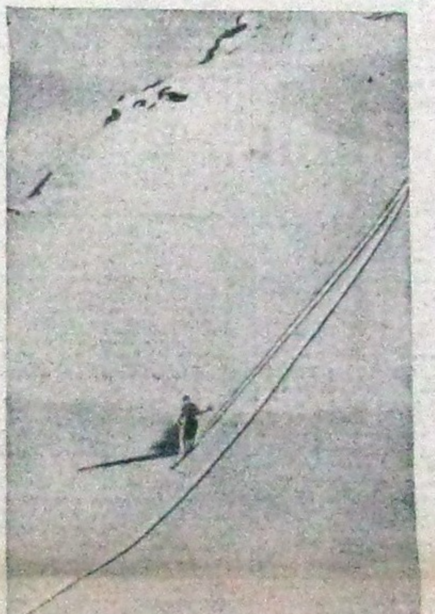
Grelele piese ale artileriei germane așezate pe coastele Franței, aruncând, zi și noapte, proiectilul lor depe malurile Tamisei, distrugând principalele obiective strategice cari au mai rămas și cooperând perfect cu acțiunea aviației.

In timpul nopții, bateriile aflate în alarmă, prind în tirul lor neîncetat avioanele inamice cari se încumet să tulbure liniștea cerului apărat de forțele germane. După cum vedeți în fotografia noastră, după ce puternicele reflectoare brăzdează adânc văzduhul descoperind avionul inamic, tunarii reglează tirul, trăgând în plin.

Prins de obiectivul unui neîntrecut reporter fotograf de războiu, instantaneul de mai sus arată intensitatea cu care Germania înțelege să ducă războiul împotriva Marei Britanii.

Dansul „Călușarilor", cel mai specific dans național românesc, executat cu măestrie și dexteritate, de flăcăii satelor noastre, pe scena din sala „Arta".

Sărbătorile iernei sunt, la poporul român, prilejul desfășurărei unor serii de datini însoțite de muzică, pe cât de felurite pe atât de interesante.

Timpul acestor datine este în multe părți dela Ajunul sau preziua ajunului de Crăciun până la Bobotează. Sunt însă și regiuni unde ele încep de la Sf. Niculae.

Pentru cunoașterea mai bine a acestor datine de către prietenii României, prieteni sinceri pentru care noul Stat național-legionar a făcut sacrificii, Ministerul de Externe, împreună cu Ministerul Propagandei a organizat cu ajutorul grupului IV Răzleți, o serbare cu datini de Crăciun în Sala Arta. Au fost prezente toate provinciile românești, indiferent de hotare.

Programul a început cu echipele de țărani din județele Mehedinți, care au prezentat publicului, o turcă, o vasilcă și un buhai. D-l Tassian a cântat lieduri germane pentru pomul de Crăciun, după care s'au jucat Călușeii. Ținuta vioaie a țăranilor români a stârnit admirația prietenilor străini. La sfârșit, „Moș Crăciun" a spus cuvinte despre datinele românești și a împărțit în numele camaraderiei româno-germane mici suveniruri ofițerilor germani suveniruri cari constau din batiste lucrate în motive românești, fotografia Căpitanului, cărți din clasicii români, etc.

După terminarea serbării, publicul a vizitat expoziția legionară, unde s'au putut vedea lucrări făcute de camarazii din lagăre, cruciulițe, icoanițe, trase semne de cărți, executate cu măestrie și răbdare de mâini sfințite prin jertfa acelor cari astăzi nu mai sunt printre noi.

Marile lucrări pentru ridicarea expoziției Universale de la Roma, sunt cât se poate de avansate.

Zilele acestea, ministrul secretar al partidului fascist, a vizitat lucrările, primind explicații de la conducătorii șantierelor.

In munții românești, iarna și-a adus toate podoabele; crestele fie că s'au zebrat cu ușoare tonuri de alb, fie că s'au acoperit mai cu albul nămeților troeniți de vifornițe, hibernează majestos într'un decor de feerie pe care — oricât de meșteșugit ar fi fotograful — nu reușește să ni-l redea în toată splendoarea lui.

Au apărut — în această imensitate de alb și de cetini — pe pârtiile anume amenajate și bine cunoscute, amatorii de sporturi de iarnă.

Chemarea zăpezii i-a mobilizat ca în toate iernile, fiecare simțindu-se astfel în decorul acesta cu brazii înălțați să mângâie cerul.

Un câine — probabil și el amator de ascensiuni — a urcat bine povârnișurile și acum — puțin surprins de tabloul întâlnit — privește oprit în loc, parcă l'ar mira și pe el frumusețea zăpezilor.

Mormântul Sfânt al lui Ștefan cel Mare, rămâne — acum după [illegible] a sângerat — tot icoană scumpă de îndemnuri și mustrări pentru tot ceeace ce trebui să împlinim, pentru tot ceeace ce trebui să jertfim, oricând când ora grea va suna în ceasul patriei.

Condu:ătorii armatei italiene

[illegible] iată principalii conducători ai armatei italiene: mijloc, generalul [illegible]ttore Bastico, numit comandant al forțelor din Dodecanes. Stânga: generalul Ugo Cavallero, noul șef al statului major italian și dreapta, Amiralul Riccardi, noul conducător al marinei italiene.

Pe fronturile din Africa orientală, acțiunea trupelor italiene este extrem de puternică.

Peste tot — acolo unde necesitățile au impus — s'au creiat baze de plecare la atac și depozite de materiale și benzină.

DOUĂ ACCIDENTE DE CALE FERATĂ

In ziua de 20 Decembrie între stațiile Ciulnița-Călărași, trenul de marfă nr. 9657 s'a rupt. Linia fiind în pantă, partea din urmă a trenului a ciocnit în partea dinainte, provocând deraierea a 7 vagoane.

Din această cauză circulația este închisă. Trenurile între Slobozia Veche—Ciulnița circulă prin transbordare.

In ziua de 21 Decembrie trenul accelerat nr. 506 Dornești—București Nord la intrarea în stația Trifești de lângă stația Roman spre Bacău a ciocnit trenul de marfă nr. 5623. Au deraiat locomotivele ambelor trenuri, vagonul de bagaj și vagonul de poștă ale trenului 506 și 5 vagoane din trenul de marfă. Fochistul locomotivei trenului 506, 2 funcționari P. T. T. dela vagonul poștal și un frânar dela trenul de marfă sunt ușor răniți.

Arnaldo Mussolini

(Continuare din pag. II-a)

Ca toți oamenii cari văd viața ca o misiune, Arnaldo Mussolini a fost un minunat educator, mai mult încă un extraordinar descoperitor de valori spirituale cari pot face pe om mai bun, mai tare.

Precedând în această direcțiune chiar pe Duce, precupat în acele timpuri de opera sa revoluționară activă, [illegible] în revoluție, el Arnaldo a pus bazele acestei noi forțe a Fascismului: „mistica, despre care Ducele a spus mai târziu: „La începutul oricărei revoluții stă mistica..." arătând că dispariția ei, și introducerea rațiunei administrative înseamnă întotdeauna sfârșitul, moartea oricărei revoluții.

Peste toate meritele politice se înscrie însă unul, acela „de bun" așa cum aminteam că îi zicea Ducele, — și încă și marele gazetar.

Omul se caracterizează în afară de marea sa înțelegere a sufletului popular, prin o mult mai profundă încă, ce răsună în Occident mai ales numai în profunzimile sufletelor marilor aleși. Arnaldo Mussolini și-a încălzit viața sa personală atât de frământată de dureri și de sforțări supraomenești, — numai în dragostea codrului; [illegible] singurătatea naturii i-o da [illegible] rânduielile umane, pe care numai aceiaș seninătate, și aceiaș singurătate a naturii o dă sufletelor alese.

Arnaldo Mussolini a fost prietenul copacului, — și azi în toată Italia, în sat și oraș, el, copacul simbolic, răsădit în gloria sa eternă, îi străjuește amintirea.

Gazetarul, singurul aspect luptător al lui Arnaldo Mussolini, — a fost însă uriaș, căci n'a luptat numai pentru idee, numai pentru Revoluție, numai pentru Duce, numai pentru Italia, ci și pentru locul presei în lume. El este cel care în Italia, pildă pentru omenire, a știut să forțeze arma scrisului, [illegible] misiunea a [illegible] la locul care i se cuvine, ca un serviciu public, în ordinea statelor totalitare.

Lui Arnaldo Mussolini i se datorește nu numai marile campanii de presă, ci [illegible] în ierarhia statului fascist la locul care i se cuvine. Instituțiile de ajutor, cele de pensiuni și sănătate, — instituțiile [illegible] regimului, — creațiunile sufletului său bun, dar și tare, îi perpetuează numele peste toată Italia, ca o garanție a forței de azi și de mâine a presei pe care a văzut-o și a vrut-o puternică.

Dar Arnaldo Mussolini mai are încă un mare merit!

Fratele pe care în ajunul oricărei mari hotărâri Ducele îl chema la Roma, omul care a fost părtașul în lungi consfătuiri al tuturor marilor măsuri luate de Duce, — a fost și un mare prieten al nostru.

Gazetarul ne-a cinstit, alături de Duce, cu frumoase și strălucite articole calde ca sufletul italian.

Latinul, — pusese la cale, în ultimele răgazuri ale marii sale vieți, o operă uriașă închinată „urmelor romane dela gurile Dunării".

Prietenul se gândise să vină pe [illegible] delungată, pentru a putea arăta apoi lumii, în cartea sa, partea latinității noastre.

Astăzi când îl comemorăm amintirea, gândurile noastre legionare se îndreaptă către făuritorul misticii, cele românești ne închină [illegible] recunoscătoare marelui prieten, în vreme ce gazetarii ne reculegem și ne descoperim în marea sa operă. Iar ne deasupra tuturor, noi [illegible] la răcorea sufletul nostru [illegible] seninătatea aceasta a codrului, dătător de mari înălțimi morale.

Anton Balotă

Tradiția irano-pontică și începutul imperialismului românesc

(Continuare din pag. II-a)

Cerasus, Choirades, Lycastos. Orașul cynicului Diogenes și al zeului Serapis intră dela Pharnaces I-ul în sfera Pontului (184). Sinope devenise punctul de plecare al marei mișcări antiromane condusă de spiritualitatea iranică, orașul care înfruntă legiunile lui Murena și Lucullus, Pompeius și Caesar. Nu este deloc o întâmplare, că orașul natal al lui Mithridat este și acel al lui Marcion, reformator în stil iranic al creștinismului.

Sinope decade dela înălțarea orașului Amasia în rangul unei capitale a Pontului. Rolul ei va fi asumat de Trebizonda, mai ales de la cruciada a patra înainte. Sinope cade pe rând în mâinile Seldjucizilor, a Isfendiarilor din Castamuni, dela 1461 înainte în acelea ale Osmanlilor. Împotriva atacurilor venind din nord, orașul pontic s'a dovedit mai puțin rezistent. Aici sucombă în 711 Imperatul Iustinian al doilea atacului armatei armeanului Philippicos, venind dinspre Crimeia, iar în 1853 flota turcă a căzut victima escadrei amiralului Nachimov, pornită dela Sebastopol.

Trebizonda, întemeiată în 756 de Milezieni, plecați dela Sinope, devine dela incursiunea seldjucizilor în Asia Mică centrul unui stat independent al lui Theodor Gabras. După căderea Constantinopolului, Alexios Comnenos se refugiază în Trebizonda. Urmașii lui își ziceau titlul de împărați și își întind suveranitatea lor dela 1205/06 asupra Crimeii, unde numele „Eupatoria" mai amintește pe marele Mithridat. Opt ani după căderea Constantinopolului în 1461, Mahomed al doilea ocupă imperiul Comnenilor și ordonă tăierea ultimului Împărat David și a familiei acestuia. [illegible] Hassan, căsătorit cu fata Împăratului David, revendică imperiul după zece ani, în 1471. [illegible] Flota Venețienilor cooperează cu Turcmenii, procurându-le materialele de război. [illegible] Eufratul și bate pe Turcmeni la Terdjian, aproape de Baiburt la 26 Iulie 1473, [illegible] Emirul victorios [illegible] sultan. După moartea lui Usun Hassan hoarda Turcmenilor se dizolvă [illegible]. Exact o mie de ani după căderea lui Romulus Augustulus în Apus, în captivitatea Germanilor, [illegible] Tradiția imperiului apusean [illegible] Tradiția pontică se dezvoltă în mod [illegible] în zilele noastre.

Alexandru Randa

Economie - Muncă - Finanțe

Comerț exterior și românism

Punerea problemei. — Considerații generale

Plecând de la fundamentala consacrare a Veacului al XX-lea — spiritul stăpânește materia, politicul orientează economia, — înțelegem bine, de ce gospodăria națiunilor nu constitue decât mijloc întru realizarea scopurilor lor naționale.

Prin cuvintele de mai sus aducem la ordinea zilei, în coloanele acestei publicații, totalitatea dorințelor unei națiuni — idealurile sale — în funcție de totalitatea mijloacelor ei — realitățile sale.

Dorinți și idealuri, mijloace și realități — unele ca și altele — se mișcă sub dominația unui joc de forțe. Interne și Externe.

„Vorbim de forțe, concretizând prin aceasta, odată, comunități statale și a doua oară — în sânul acestor comunități — funcțiunile în Organismul statal.

Ințelegem prin „forțe interne" cetatea cu cadrele sale: națiunea prin Stat și natul prin Comunitatea lui.

Ințelegem prin „forțe externe" cetățile în așezarea lor geopolitică sau mai precis națiunile în state, statele în delimitările lor funcționale și naturale, înțelegem deci prin forțe externe: State, Spații pe continent și Spațiul Continental.

Mai departe, când zicem „comerț exterior" definim precis o constituantă a suportului material pe care națiunea se mișcă și se desvoltă în manifestările ei de ordin spiritual.

Și când am zis „...și românism" am legat constituanta potențialului nostru material, de realizarea și de trăirea noastră, pe plan politic.

Rostul acestei serii de articole, l'am prins chiar în intitularea studiului „comerț exterior și românism".

Din rostul total — întregul volum al comerțului exterior al României și românii — preocuparea, activitatea și propunerile se referă numai la exportul agricol, mai bine zis la schimbul de bunuri mijlocit de producția noastră agricolă, în slujba Statului și a Comunității românești.

Așadar definim prin comerțul exterior, o constituantă a potențialului de schimb de bunuri dintre cei doi subiecți în chestiune, noi și exteriorul.

De aceia comerțul exterior trebue văzut, în general, menit să mărească și să completeze mașina și inventarul de creiație în interiorul Statului românesc.

Cu admitere sau cu refuz pentru acest punct de vedere, comerțul exterior se face deoarece el este o operațiune economică de neinlăturat, absolut trebuincioasă vieții de stat.

Căci, oricât de înzestrată și de bogată ar fi chiar și cea mai perfectă așezare omenească, numai și numai, din inventarul și din rezervele granițelor sale geografice sau etnice, nu poate oferi vieții economice toate materiile prime, toate bunurile și mai ales toate articolele cari alcătuesc trebuințele și dorințele omenești.

Prin urmare, dorințele și realizarea idealurilor noastre ne obligă să efectuăm schimburi comerciale.

E vorba, doar, de a aduna și de a se manevra în interior cât mai multe mijloace economice în slujba realizării scopurilor politice, sociale și spirituale.

Datele sunt, deci, mijloace și scopuri, vorbind politic, technic și economic.

Problema, e, combinarea și jocul lor creator în funcție de voința Statului și a componenților săi.

Se știe că statul cât și componenții lui — prin firea lucrurilor — țintesc spre întărire și spre progres.

In acest scop, în prima fază, faza închegării statale, se manevrează cu elementele dominate, cu bunurile disponibile în interiorul Cetății.

In a doua — faza consolidării și imperialismului — în faza ofensivă, mașina Statului fiind complexă și prețioasă, materiile prime, adică complexul bunurilor disponibile în interior, devin insuficiente în raport cu capacitatea de absorbție — lucrativă și realizatoare — a unui mecanism economic devenit și el ofensiv la rândul lui.

Chiar și pentru cei ce văd în procesul economic o manifestare mecanică și automată, e clar că funcționarea mecanismului, care-și desăvârșește volumul lucrativ și perfecțiunea sa „spontan și discontinuu" acopere și depășește — în timp — materia spațiului economic — proprietate. Pentru cine-și explică integral relațiile și procesele economice — în cadrul funcționării organismului național — rezultă limpede că această explicație de natură sociologică, prin cadre și manifestări, e suficientă pentru a se pricepe de ce în faza ofensivă a unei națiuni, operațiunea schimburilor și comerțul exterior sunt operațiuni economice curente și continue.

Prin aceste operațiuni Statul își completează lipsurile unui sector economic prin prisosul altuia. Prin aceste operațiuni de schimb și de comerț exterior Statul român își poate completa materiile prime și inventarul productiv sau lucrativ — din prisosul sectoarelor economice ale Statelor cuprinse în Spațiul său național în — Lebensraum-ul său — spațiu complimentar structurii sale economice.

Considerațiunea și încadrarea de mai sus, secționează „tema" sectorului economiei agricole în două compartimente bine delimitate:

1. Compartimentul produselor agricole a căror consum, repartiție și circulație se face în spațiul național, în limitele granițelor Statului. Acest compartiment se caracterizează prin produse care-și închid ciclul fenomenului economic pe suprafața și în cadrele Statului.

2. Compartimentul produselor agricole a căror consum și circulație se face în cadrele spațiilor de desvoltare națională în afara granițelor, prin mijlocirea unor funcțiuni ale altor organisme și închegări naționale, precis, prin intermediul funcțiunilor Statelor străine.

Acest compartiment însumează produsele cu care se manevrează peste granițe. Acest compartiment acționează prin produse care-și închid ciclul fenomenului economic prin interpenetrare cu închiderea ciclurilor fenomenelor economice provenite și legate de „exterior", destinate și'n bună parte în slujba exteriorului.

Aurel Târnăveanu

Viitorul ordinei monetare europene și al creditului

Articol scris în exclusivitate pentru ziarul „Axa"

de E. PUHL
vice președinte al Băncii Reichului

Condițiunile pentru sistemul valutar bazat pe automatismul de aur, care a fost până în anul 1914 baza plăților și a creditului internațional, au fost sdruncinate încă de războiul mondial și de consecințele lui imediate. Este drept că după 1919 s'a încercat să se opereze o restabilire a raporturilor valutare din timpurile antebelice, dar această experiență s'a prăbușit odată cu năruirea definitivă a ordinei economice liberale în criza mondială. Intr'o vreme în care marile economii naționale se văzură în fața necesității de a duce o politică autonomă de conjunctură, nu mai era nici un loc pentru o valută de aur. Legătura rigidă a sistemelor monetare de aur prin mijloacele de prevedere legală a acoperirii și convertibilității s'a dovedit curând o povară din ce în ce mai grea și mai inutilă asupra evoluției economice.

Această „Zwangsläufigkeit" a acestei desvoltări a fost recunoscută mai ales în Germania și în aliata ei Italia și cunoștințele dobândite au fost puse în practică. Ele au experimentat adeseaori în condiții dificile noile metode proprii, cari conduceau la renunțarea la mecanismul valutar clasic cu aur — ceeace nu este sinonim cu o renunțare la întrebuințarea monetară de aur. Aceasta este desigur o problemă de viitor. Viitorul trafic al plăților și al comerțului se va desfășura — cel puțin în Europa — în cea mai mare măsură pe baza sistemului de clearing.

Au apărut diferite temeri că introducerea generală a clearingului va conduce necesar la o eternizare a economiei devizelor. Nu vom tăgădui că clearingului — în forma exclusiv bilaterală de până acum — îi sunt inerente numeroase deficiențe isvorâte din constrângerea raporturilor. Cu toate acestea temerile sunt lipsite de orice temei, căci s'a trecut cu vederea faptul că clearingul este completat pe viitor cu un sistem multilateral și prin aceasta se dă posibilitatea de a înlătura deficiențele principiului bilateral. Bine aplicat, clearingul multilateral este potrivit să unească avantajele unui sistem flexibil de plăți cu necesitatea unei impuneri a bilanțului de plăți. Această constatare va deveni convingătoare când se va compara valuta aur cu clearingul multilateral. Valuta aur pură a existat numai în teorie. In realitate nici înainte de războiul mondial nu a existat un clearing aur ci traficul sau schimbul internațional al plăților se baza dimpotrivă pe un clearing de lire în „City of London". Cele mai importante țări ale comerțului mondial s'au alăturat la sfârșitul secolului al 19-lea de sistemul valutar al statului cel mai important în schimbul economic dintre state — chiar și Anglia — și au rămas aici pentrucă au văzut în el avantajul lor. Nu aurul ci lira sterlină era mijlocul internațional de plată cel mai utilizat și acesta în cursul vremii nu mai fu efectiv ci își păstră numai forma sa abstractă a plății Londrei. Compensațiunile de plăți interesate se făceau deci prin înregistrarea sau notarea pe bancnotele londoneze. In principiu același procedeu va fi aplicat și la casa de compensație din Berin, la care toate băncile de emisiune din Europa, respectiv, institutele de compensație au conturi. Ceeace am spus pentru Germania se aplică și Italiei. Relativ la partea technică a compensației de plăți interesate, Londra va fi înlocuită de Berlin și Roma.

Intre „automatica" valutei de aur și noul sistem de plăți

O deosebire fundamentală a clearingului multilateral de mecanismul valutei aur va consta în aceea că „automatica" valutei aur, ce se bazează pe echilibrul relativ al bilanțurilor plăților odată sănătoase din punct de vedere structural, trebue înlocuită azi prin mijlocul îndreptării bilanțului de plăți căci traficul reciproc intensificat și extins al țărilor europene nu va mai fi regulat în mod pur automat. In vreme ce automatismul de aur avea efect abia atunci când turburările bilanțului plăților erau prezente, deci oarecum terapeutice — supravegherea curentă a bilanțurilor plăților, care se poate face ușor la institutele centrale de compensație dă o notă oarecum profilactică măsurilor de conducere ale statului. Va fi deaceea posibil să se dea și sistemului de clearing elasticitatea atât de mult slăvită. Este necesar, desigur, ca forma administrării devizelor, până acum rigidă, în unele țări să fie înlocuită printr'o dirijare centrală a devizelor abia sensibilă în economiile individuale. Aceasta va fi posibil în măsura în care consolidarea definitivă a raporturilor politice ajută să învingă un avânt economic comun.

O altă condiție pentru o funcționare satisfăcătoare a clearingului multilateral și ca atare pentru o mai mare mlădiere a traficului de plăți și mărfuri este convenirea unei transformări a monedei fiecărei țări la marca germană și la liră ca valute valabile. La deslegarea acestei probleme, care a fost deja atacată, Germania a trebuit să înlăture subevaluările de care marca germană a suferit în țările sud-europene direct sau indirect. Convenția acestor cursuri ferme va contribui decisiv, prin eliminarea riscului valutar, să facă posibilă plata imediată a creanțelor clearingului, care este o condiție esențială pentru mobilitatea clearingului multilateral. Grija până acum exagerată pentru arieratele provenind din clearing va fi mult mai mică în clearingul multilateral deoarece este posibilă și o întrebuințare a plusurilor clearingului pentru plata unei a treia părți în cadrul convenției comerciale încheiată cu aceasta.

Prin relațiunile de curs ferm cât și în privința lichidității creanțelor clearingului s'au prevenit într'o mare măsură dificultăți mari, astfel că prin aceasta conducerea de către stat a bilanțurilor plăților este considerabil facilitată și simplificată. Negreșit trebue să se țină seama ca fundamentul întregului sistem să fie o politică valutară interioară sănătoasă în absolut toate statele participante. Va fi și imposibil a ține stabile cursurile devizelor, când o politică valutară nesănătoasă duce în interior la neregulate majorări de prețuri.

Constrângerea devizelor

Desăvârșirea clearingului multilateral și construirea economiei prin constrângerea devizelor deschide și creditului european intern noui posibilități și anume nu numai în domeniul creditului de mărfuri ci și în acela al capitalului. Funcțiunile — ca piață comercială și financiară conducătoare — pe care le avea odată Londra, vor fi preluate într'un mare volum de Berlin și Roma.

Băncile germane și cele italiene vor îndrepta atenția lor deosebită și asupra operației de ramburs. Economia bancară continentală a Europei va juca în viitor un important rol de mijlocitor în colaborarea strâns economică în noua ordine ce este în curs între statele europene și va conduce în mod natural la acordarea de credite și capital. Pe lângă acordarea de credite de investiție, participarea cu capital va atinge o importanță crescândă. In măsura în care construcția economiei de constrângere a devizelor merge înainte va putea fi stabilită și încheerea de operațiuni de credit fără încuviințare.

Silințele puterilor Axei, de a crea o ordine sănătoasă și durabilă a raporturilor valutare și economice se mărginesc mai întâi numai la spațiul european central. Nu trebue să se tragă din toate acestea concluzia că puterile Axei voesc să se izoleze economicește. Legătura cu țările extraeuropene trebue deasemenea intensificată și extinsă. Cum însă legăturile cu acestea sunt mult mai complicate, aplicarea sistemului compensației va putea fi făcută numai într'o măsură limitată. Perspective mai mari se vor putea întrevedea prin construirea acordurilor de plăți, cari unesc avantajele traficului devizelor particulare cu bilanțurile de plăți ale statului. Dealtfel vom avea de a face cu un trafic de devize libere. Țelul următor al Germaniei și al Italiei va fi deaceea să consolideze poziția mărcii germane și a lirei italiene ca un mijloc de plată cu deplină valoare între state și în traficul de plăți extraeuropean și a crea prin aceasta condițiunile pentru o purificare a stării valutelor.

Intensificarea activității bursiere

Tendință generală de urcare. Acțiunile variabile

Piața bursieră din ultima săptămână, a avut o vădită bună dispoziție, atât în ce privește fixarea cursurilor cât și în privința volumului de încheeri bursiere.

Măsurile economice luate în toate domeniile de producție, iar pe de altă parte tendința de redresare a creditului, au adus un nou val de optimism pe piață, ceeace a provocat o reluare simțitoare a operațiunilor de bursă. Pe de altă parte, vacanța de sărbători, când în mod normal piața este mai activă, a contribuit și ea la intensificarea activității. Este însă demn de notat că nivelul cursurilor înregistrează tendința de urcare, contrar obiceiului de altă dată, când în ajunul vacanțelor de sărbători, din cauza ofertelor numeroase, cursurile erau în scădere.

TENDINȚA GENERALĂ DE URCARE

Din analizarea situației pe care o prezintă ansamblul încheerilor bursiere din cursul acestei săptămâni, rezultă o situație mult mai favorabilă pentru marea majoritate a valorilor negociate.

In special sectorul valorilor de stat înregistrează o tendință generală de creștere atât la cursuri cât și la încheeri.

Dacă unele valori prezintă o tendință staționară, aceasta se datorește faptului că, prin urcările continue din săptămânile precedente, au ajuns la limita maximă peste care nu pot trece decât în cazuri excepționale.

Trebuie să remarcăm însă, că sporurile înregistrate în această săptămână sunt un indiscutabil indiciu asupra încrederii pe care a început să o aibă din nou jucătorii din bursă.

Preferința cumpărătorilor a fost îndreptată în special, spre rentele de înzestrare, cari au realizat cele mai însemnate sporuri. Astfel, titlurile mari cresc dela 66 la 70 1/8, iar titlurile mici dela 60 la 65.

Urmează apoi rentele externe, cari după o lâncezeală de câteva luni redevin din nou susținute. Imprumutul de Stabilizare crește dela 43 1/2 la 46¹/₄, iar Imprumutul de Desvoltare dela 41 3/4 la 43¹/₄.

Piața favorabilă înregistrează deasemenea valorile anterioare stabilizării. Imprumutul Unirei câștigă peste un punct, încheind la 55¹/₄, iar Imprumutul Refacerii crește dela 53 3/4 la 54¹/₄.

Renta împroprietăririi, datorită creșterilor însemnate din cursul acestei luni, manifestă o tendință mai mult spre scădere, fără să depășească însă, diferența de o pătrime. Renta amortibilă internă 1933 trece dela 54 1/4 la 55 1/4, iar Renta perpetuă 1922 se menține la vechiul curs de 49¹/₂.

ACȚIUNILE VARIABILE

Piața acțiunilor, deasemenea înregistrează o atmosferă de mai mare vioiciune ca săptămâna trecută. Numărul tranzacțiilor este superior celui precedent, iar o bună parte din valori câștigă diferențe de cursuri. Totuși, din cauza ofertelor numeroase în ajun de vacanță, o parte din valori înregistrează cursuri mai inferioare, fără să se poată influența însă aspectul general de bună dispoziție pe care l-a prezentat piața în toate ședințele.

In sectorul valorilor bancare, măsurile pentru intensificarea creditului, care duc, în mod normal, la o reluare a activității bancare, a adus o simțitoare înviorare. B. N. R. crește la 5400, Banca Românească la 580 și Creditul Industrial la 520.

Acțiunile petrolifere prezintă două situații deosebite. In timp ce valorile mici, cari sunt mai potrivite scopului lucrativ imediat, manifestă o tendință de urcare, valorile mai mari, cumpărate mai mult de bancheri în vederea plasamentelor în investiții, manifestă o tendință de scădere. Dealtfel, acțiunile cu valoare mare au fost prea puțin negociate, astfel că nu s'ar putea spune că încheerile efectuate reprezintă adevărata tendință a pieții la aceste valori. Dintre valorile mai mult cerute notăm I. R. D. P.-ul care trece dela 275 la 300, Creditul Minier, cu tendință ceva mai nedecisă, Redevența, staționară la vechiul curs, Concordia, în urcare cu 10 puncte și Prahova în scădere cu 10 puncte.

La miniere și foraj nu sunt cotate decât acțiunile Mica, la un curs inferior cu circa 25 puncte.

Industria tiparului și hârtiei reprezentată prin Letea și Cartea Românească, închee numeroase tranzacții fără să reușească să câștige ceva peste cursurile vechi.

La industria metalurgică închee Reșița la 430 față de 419 din săptămâna trecută.

In sectorul transporturilor și comunicațiilor au fost foarte mult cerute acțiunile S. R. D. cari câștigă 150 puncte, crescând dela 1070 la 1320 S. T. B. staționare la 1070, iar S. A. de telefoane variază între 885-875.

Sectorul industriei chimice și sectorul asigurărilor continuă să se mențină cu totul neglijat.

V.

Bursa de valori

Tendința zilei

Ședința de azi a Bursei de valori, deși a fost premergătoare vacanței, când de obicei tranzacțiile sunt puține, a fost destul de animată.

Cursurile valorilor de stat au avut unele oscilații în jurul celor precedente, fără să manifeste o tendință mai precisă. Renta împroprietăririi închee la 51¹/₂, Desvoltarea la 43¹/₄, Consolidarea revine la vechiul curs de 31. Inzestrarea titluri mari oscilează între 69—69¹/₂, iar Scrisurile urbane București cu 5 la sută, emisiune nouă scad dela 58¹/₄ la 58¹/₂.

Sectoarele acțiunilor ceva mai puțin animate decât în ajun, însă fără ca să se simtă vre-o influență asupra cursurilor, cari manifestă mai mult o tendință staționară.

In sectorul bancarelor s'a oferit Banca Românească la 580 și B. N. R. la 5425.

La petrolifere închee I.R.D.P. la 280, Petrol Block la 400 și Redevența la 240, iar Astra Română s'a cerut 780.

Cele mai numeroase tranzacții le închee Letea, în jurul cursului de 900.

INCHEERI OFICIALE

RENTE

Improprietărirea 51¹/₂
Stabilizarea 45 3/8
Desvoltarea 43¹/₄
Consolidarea 31 titluri mici 30
Consolidată Londra ex. cupon 13
Inzestrare titluri mari 69, 69¹/₂
Scrisuri Urbane București cu 5 la sută noui 58 3/8, 58¹/₂

ACȚIUNI

Banca Națională a României 5400, 5425; Banca Românească 580; Astra Română 775, 770, 775; I. R. D. P. 280; Petrol Block 400; Redevența 240; Mica 875, 880; Reșița 420; Letea 890, 880, 875, 885, 890, 900, 895; Cartea Român. 710; Nitrogen 300; S. T. B. 1080; S. A. de telefoane 880, 875.

Îngrășămintele chimice scutite de impozit

„Monitorul Oficial" de astăzi 21 Decembrie 1940, publică un decret-lege pentru scutirea taxe la importurile de îngrășăminte chimice organice necesare agriculturii.

Achitarea bonurilor de rechiziție

Pentru achitarea bonurilor de rechiziție, la valoarea ce se va fixa conform normelor date, (nu la valoarea inițială de emitere) urmează să se dea noui instrucțiuni.

In acest scop, administrațiile financiare vor comunica ministerului de finanțe, în cel mai scurt timp, valoarea la care se ridică bonurile de rechiziție primite de Cercurile de Recrutare respective, după recalculare și recontrolare.

Dacă nu s'a putut face până acum recalcularea și recontrolarea tuturor bonurilor de rechiziție depuse, se va comunica suma aproximativă.

D. General Antonescu
Conducătorul Statului
a prezidat un important Consiliu de Cabinet

In ziua de 20 Decembrie 1940, s'a ținut un Consiliu de Cabinet prezidat de Domnul General Antonescu, în desbaterile căruia s'au luat următoarele hotărîri:

1. S'au revăzut stocurile de materii prime cari trebuiesc importate și s'au luat măsuri pentru asigurarea acestui import.

2. S'a hotărît facerea unui recensământ general al populației.

3. S'a aprobat standardizarea uneltelor agricole și a încălțămintei populare așa cum au fost hotărîte de ministerul coordonării.

4. S'a constatat că însămânțările s'au încheiat la un total de circa 2 milioane 400.000 hectare, depășind în multe părți ale țării prevederile planului agricol.

5. S'a hotărît să se cultive toate locurile virane din comunele urbane și suburbane, cărora proprietarii lor nu le dau nici o întrebuințare.

6. Să se ia măsuri pentru asigurarea culturii de sfeclă de zahăr trebuincioasă producției fabricilor, asigurând micului producător un beneficiu satisfăcător.

7. S'a luat act de comunicarea d-lui subsecretar de Stat al colonizării și populației evacuate, că plasarea refugiaților este aproape terminată.

8. In vederea planului de reconstrucție a Țării, a cărui aplicare va începe la primăvară, s'a hotărît înființarea de școli pentru formarea de buni meseriași români, zidari, lemnari, tâmplari, dulgheri, ș. a.

9. Domnul ministru al economiei naționale a făcut o expunere a măsurilor luate și a celor ce sunt în curs, pentru executarea neîntârziată a acordului economic încheiat cu Germania.

10. S'a luat act de comunicarea d-lui General Petrovicescu, ministrul Afacerilor Interne, că la Giurgiu au fost arestați în noaptea de 19 Decembrie crt. 20 evrei, cari activau într'o organizație comunistă.

Tabăra dela Pătârlagele
a fost închisă în prezența d-lui Horia Sima, Conducătorul Mișcării Legionare

PATARLAGELE, 21. (Prin telefon). — La Pătârlagele azi e târg. Țăranii sunt în sărbătoare. Așteaptă la gară sosirea camarazilor care vin pe echipe. Au sosit echipele de studenți dela Timișoara, care au lipsit 5 zile dela muncă deoarece au fost nevoiți să-și dea examenele și frecvența.

Deasemenea au sosit și echipele familiei „Basarabia” din București, precum și alte echipe din grupul 6, în frunte cu d. Comandant Papadopol.

Ordinea locală este menținută de o echipă din plasa Pătârlagele și o echipă din Buzău.

Din București au mai sosit corul legionar precum și camarazi cu mașinile de prin împrejurimi, printre care domnii: Doctor Bețcanu, Burdugan, Vlădoiu, Fulga, Popescu, etc.

In spatele tribunei a fost ridicat un mare panou în pânză verde pe care scrie următoarele: „Să trăiască Legiunea, să trăiești Căpitane”.

Sosirea d-lui Horia Sima

La această solemnitate a luat parte și d. Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare.

D-sa a plecat din Capitală însoțit de d-nii: Inginer Avram și prof. Const. Stoicescu.

La sosirea Comandantului, s'a oficiat un tedeum de mulțumire pentru închiderea taberi, slujit de părintele Zugravu, care apoi a binecuvântat darurile ce urmează a fi împărțite săracilor.

RAPORTUL AJUTORULUI-COMANDANT

Raportul Comandantului Horia Sima a fost dat de ajutorul-comandant al taberi d. Gh. Tomescu cel care a condus lucrările din a cărui inițiativă a luat ființă tabăra:

„Pătârlagele cu un efectiv de 50 legionari, au lucrat necontenit 2000 de zile, în timp de viscol și ger cu tot elanul sufletesc. Nici o clipă nu ne-am clintit din credința pentru viitorul României constructive. Numai cu 175.000 lei am ajuns să construim din temelii 17 case pentru sinistrați, evaluate la suma de 638.500 cât ar fi costat Statul Legionar.

Astăzi închidem tabăra până la 1 Aprilie 1941, când vom începe construirea bisericii Arhanghelul Mihail din satul Plăișor, care a fost trăsnită și arsă până la temelie.

Centrul „Munca Legionară” ne-a aprobat să construim cea mai frumoasă biserică din țară.

Ne legăm în fața Ta și a lui Dumnezeu ca această biserică să fie gata până la 8 Noembrie 1941.

„Să trăiască Legiunea, să trăiești Căpitane”.

Comandant-Ajutor, TOMESCU
21 Decembrie 1941.

*

După oficierea Te-Deumului a ținut o cuvântare de mulțumire pentru fapta creștinească a Mișcării Legionare, care aruncă sămânța bună în acest târg unde oamenii se priveau doar cu răutate.

După terminarea acestei solemnități, tot din inițiativa taberei, s'au împărțit daruri de Crăciun de peste 400.000 lei și anume: s'a dat la 250 de copii haine, la 70 de familii alte haine, 500 kg. zahăr la 500 familii sărace, s'au făcut 80 pachete care conțin îmbrăcăminte pentru bărbat, nevastă și copil.

S'a mai dat, în afară de cele 70 costume complecte și 80 perechi pantaloni. Tot odată s'au împărțit cărți, ghiozdane, rechizite școlare, etc.

In curtea taberei, s'a ridicat un frumos și bogat pom de Crăciun înalt de 13 m.

A urmat împărțirea darurilor în prezența d-lui Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare.

—xoxoxoxo✠oxoxoxox—

Serbarea pomului de Crăciun la Camera de Comerț

Serbarea „Pomului de Crăciun” și împărțirea ajutoarelor elevilor și elevelor școlilor practice comerciale și industriale ale Camerei de Comerț și Industrie din București, va avea loc, în cadrul Legionar, Luni 23 Decembrie a. c. ora 14, în palatul Camerei de Comerț din strada Bursei Nr. 4, în sala de festivități dela etajul III.

Sunt rugați să ia parte toți comercianții români.

*

Serbarea Datinelor de Crăciun și Anul Nou a școlilor practice comerciale și industriale ale Camerei de Comerț și Industrie din București va avea loc Duminică, 22 Decembrie a. c. ora 10 a. m. în sala Ateneului Dichiu, strada Română Nr. 29.

—xoxoxoxo✠oxoxoxox—

Instrucțiuni către organizațiile județene ale Ajutorului Legionar

Secțiunile județene ale Ajutorului Legionar vor trimite serviciului central de presă și propagandă Buc. Str. Roma 32—34, un raport care vor conține următoarele date statistice:

Darurile în natură și darurile în bani.

Darurile în natură vor fi specificate în bucăți sau cantități după natura darurilor.

Ele vor fi arătate și după categorii și anume:

îmbrăcăminte, încălțăminte, stofă, pânzeturi, alimente, lemne, locuințe, casă mobilată, casă goală, cameră mobilată, cameră goală, pensiune, metale prețioase, burse, distribuire de bani și distribuire de obiecte în natură

Distribuirile de obiecte în natură se vor specifica cu toată atenția tot așa cum s'a arătat la punctul 2.

Cantine înființate.

Se va arăta explicit

Numărul meselor ce s'au servit dela înființare și până la data raportului, felurile servite (număr și cantitate), categoriile de oameni ce beneficiază de cantine (nevoiași, refugiați, sinistrați sau copii de școală).

Case reparate.

Se va indica reparațiunile făcute. Se va indica reparațiunile complect gratuite. Cu plata de 10 lei ora de muncă la proprietari cu stare

Orele de muncă prestate la reparațiunile de clădiri din sector.

Orele de muncă prestate în orice altă parte sinistrată în afară de sector.

Toate datele se vor referi la activitatea dela înființare și până la data trimiterii raportului.

Rapoartele trebuesc scrise la mașină și se va avea cea mai mare grijă ca ele să sosească neapărat la Centru, Str. Roma 32—34, până cel mai târziu la orele 12 ale zilei de 28 Dec. 940.

Concursul datinilor de Crăciun

Datinele de Crăciun alcătuesc una din cele mai vii pagini ale sufletului popular.

Continuând o tradiție Fundația Culturală Regele Mihai I a organizat, ca și în trecut, cu sprijinul Subsecretariatului de Stat al Presei și Propagandei, un concurs de datini strămoșești.

Subsecretariatul de Stat al Presei și Propagandei a instituit următoarele premii, care vor fi distribuite astfel:

5.000 celei mai bune echipe de „Colinde”, 3000 celui mai bun „Plugușor”, 2000 celei mai bune echipe de „Irozi”.

Totodată, cu prilejul acestui concurs de datini, Subsecretariatul de Stat al Presei și Propagandei a invitat echipele, cari iau parte la concurs, să cânte în cazărmile din Capitală.

Sărbătoarea pomului de Crăciun la cantina legionară No. 1

Luni 23 Decembrie a. c., la cantina legionară No. 1 de pe str. Izvor, va avea loc tradiționala sărbătoare a pomului de Crăciun, care va începe la orele 3 p. m.

La fabrica Legrain

Mâine la ora 4 d. m., la fabrica Legrain din str. Octavian 2, va avea loc serbarea pomului de Crăciun în cadrul Ajutorului Legionar

Programul va fi compus din colinde și cântece legionare executate de culburile muncitorilor din fabrică.

La urmă se vor împărți daruri ucenicilor săraci.

La întreprinderile „Apretura”

Mâine are loc în com. Popești-Leordeni la întreprinderile fabricilor „Apretura” serbarea pomului de Crăciun sub patronajul d-lui comisar de românizare dr. avocat Pocățeanu Iosif.

Cu această ocazie se vor distribui muncitorilor ajutoare în bani și alimente

Serbările urmate de dans nu mai sunt admise în sălile școlilor

Ministerul educației naționale comunică tuturor directorilor dela școlile primare din țară că este cu totul oprit a se întrebuința sălile școlilor pentru serbări urmate de dans, chiar dacă venitul acestor serbări ar fi destinat scopurilor de ajutorare a săracilor, sinistraților sau refugiaților, sau pentru folosul Ajutorului Legionar.

Sunt admise numai serbări fără dans și atunci cu prealabila autorizație a inspectoratelor județene.

Dublarea liniei Câmpina - Brașov a fost terminată

Lucrările pentru dublarea liniei Câmpina—Brașov, executate în regie de către Ad-ția C. F. R., au fost terminate.

Circulația pe linia dublată a fost deschisă, afară de porțiunea Valea Largă — Sinaia, care va fi dată în circulație cel mai târziu până la data de 10 Ianuarie 1941.

Dela Cercul de recrutare București

Toți oamenii contig. 1921, care au fost trimiși pentru încorporare la diferite unități de cercuri de recrutare București, precum și acei care sau mutat dela alte cercuri de recrutare la cercul de recrutare din București, se vor prezenta pentru verificarea situației lor militare la reședința Cercului de Recrutare București, din Str. Uranus No. 6 în zilele de 21, 23 și 24 Decembrie 1940, aducând toate actele militare ce posedă (livretul militar, ordinul de chemare la mobilizare, galbene, roșii, albe de rămânere la vatră și ordinul de mobilizare pentru lucru).

Oamenii ce se vor prezenta nu vor fi reținuți pentru concentrări.

Cei ce nu se vor conforma acestor dispozițiuni, vor suferi rigorile legilor.

Noi și noua istorie

Despre rosturile noastre, în lume, ca neam, atât istoria universală cât și știința culturii, în genere, se ocupau, până acum numai incidental și sporadic, cu toate că istoria noastră națională stă monument viu și cuprinzător de cel mai adânc tragism, pe care l-a cunoscut omenirea vreodată pentru vreun popor.

Să fie asta, datorită unei lipse a noastră din orbita evoluției istoriei și creșterii culturii europene? Am absentat noi, vreodată, dela vreuna din marile mutațiuni istorice, ce au avut loc în viața acestui continent?

Nu. Hotărît, nu.

Noi am fost permanent prezenți în istorie și am participat, la făurirea ei, fără nici o exagerare, cu cel mai mare aport pe care l-ar fi putut aduce vreodată o altă nație europeană, în evoluția culturii omenești.

Și să vedem cum?

Sunt, în adevăr, anumite căi, anumite modalități de integrare a neamurilor, în istorie și de rămânere a lor în acest panteon. Pentru ceeace ne interesează acum, relevăm, însă, numai două, dintre ele, fundamentale.

Intr'un prim înțeles, sunt marile expedițiuni care brăzdează schimbări adânci în configurația geografică și etnografică a lumii. Sunt expedițiile, bătăliile, care își află originea în necesități materiale, de spațiu, de cuceriri în extensiune. Așa au fost, bunăoară, expedițiile makedoniene, trainice, napoleoniene, etc. Pe acestea le-am putea numi orizontale, de suprafață, urmărind ca unic scop final extinderile teritoriale.

Dar sunt și alte expediții, alte bătălii, pe care le poartă popoarele, de adâncimi, de dimensiuni verticale, bătălii de lumi, le-am putea spune. Ele își au originea în ele însuși și sunt susținute de o febrilă tendință de depășire a actualului. Isvorăsc din necesități absolute: fie pentru a apăra ceea ce este, ca alcătuind o treaptă superioară în evoluția omenirii, față de ceeace atacă și vrea să distrugă, ca fiind isvorît din puterile răului; fie pentru a cere răsturnarea unei lumi roasă până în măduvă de germenul decadenței sub toate formele, pentru întronarea unei alte ordini, unei alte lumi mai plină de ea însăși, mai bună și mai dreaptă. Are totdeauna rădăcini spirituale.

Pe această a doua cale ne găsește pe noi istoria. Pe drumul acesta și-a lămurit rosturile neamul românesc.

In adevăr, ce expediție mai solară, decât aceea de a te răsvrăti și a primi bătălia cu o lume, care amenința să cutropească și să distrugă suflul unui întreg continent? Cine s'a distins, în această uriașă încleștare, când a durat mai bine de 15 secole, începând încă dela Goți și terminându-se abia cu năvalnicile valuri de tătari și turci? Stau mărturie momente, când singur neamul românesc se găsea angajat cu aceste forțe diabolice. Cine nu-și poate da seama de ceeace ar fi urmat pentru întreaga lume a apusului, dacă năprasnica prăvălire a Islamului nu s'ar fi isbit, hotărîtor de stâncostul neamului românesc?

Ce ar fi însemnat, pentru întreaga creștinătate, pentru întreaga cultură și civilizație europeană, pentru întreaga evoluție istorică a acestui continent dacă nu eram noi, aici, „la porțile creștinătății”, noi, neamul de sacrificiu?

Iată cum, noi am jertfit permanent pentru cultura și civilizația Europei întregi.

Și cu toate acestea, întreaga lume a continentului uitase că ni se datorește atât de mult!

Uitase că expedițiile noastre de adâncimi nebănuite sînt la baza întregului patrimoniu de cultură și civilizație, pe care nu „uită”, însă, niciodată, să-l invoace, oridecâteori are prilejul. Uitase, pentrucă a lipsit total, înțelegerea și obiectivitatea științifică a tuturor oamenilor de știință și cultură ai Europei. Uitase pentrucă noi n'am avut vreme să-i amintim mereu, acestei lumi, prezența noastră, prin tobe și surle; Și chiar atunci când am fi putut s'o facem, n'am făcut-o, totuși; ci ne-am adâncit tot mai mult în noi înșine continuând, fără răgaz, munca noastră de sacrificiu, pe plan cosmic. Cosmic, pentrucă nu e nimic mai revelator, decât faptul că și pe sacrificiile noastre s'a ridicat întregul edificiu de cultură și civilizație al Europei. Pe trupul și pe sufletul neamului nostru.

Ne oprea să o spunem, un simț de înaltă modestie morală, păstrând, totuși, nestrămutata credință, că va veni o vreme, când întreaga lume se va uimi de adevărul nostru. Și tocmai acest simț de înaltă modestie morală ne desvălue noblețea sufletului nostru.

Așa ne-am înțeles noi menirea, așa ne-a încredințat-o Dumnezeu: să-L apărăm jertfind mereu și tot, pentru El, luptând cu toate forțele de care suntem în stare.

Noi întrupăm un principiu maudic, a cărui valabilitate universală, va trebui să fie recunoscută de toată lumea, chiar de către acela al căror suflet e numai rea-credință.

Iar astăzi, ne aflăm din nou în fața unei expediții, care înainte de orice, poartă pecetea unei noui lumi, unei mutațiuni ontologice: expediția Führerului este o bătălie verticală. In prim rând, e luarea la trântă cu toate forțele răului. Și dela această mare expediție, nu numai că nu lipsim, dar luăm parte efectiv, ca o încoronare a tuturor bătăliilor noastre de lumi, de până acum, cu tot ceeace am suferit și jertfit pentru victoria binelui, asupra lumei răului.

E momentul, prin urmare, ca domnii istorici și „specialiști” de birou să facă o sforțare, recunoaștem destul de mare, dar necesară, pentru a-și revizui integral credințele și opiniunile, dacă vor să nu fie depășiți de ritmul vieții noui, care urcă, de astă dată, până la origine, pentru a se revărsa, acum, în toată amploarea lui cosmică.

De aceea ținem să accentuăm, acum, asupra necesității imperioase a acestor restabiliri de adevăruri, a căror valabilitate se impune a fi recunoscută, în unanimitate de noua istorie care se făurește.

Acesta este adevăratul și unicul sens al istoriei noastre, din orbita căreia n'am ieșit niciodată.

Și de aceea vom avea locul ce ni se cuvine, în noua istorie, în noua ordine europeană, ce va să fie în curând realitate vie; loc pe care nu-l cerem nimănui totuși. Cum n'am cerut niciodată; ci am cucerit. Am meritat. Ni-l vom cuceri și acum, ca totdeauna, cum mărturie stă iarăși, istoria.

Gheorghe Năstase

—xoxoxoxo✠oxoxoxox—

Eri în sala „Dalles” s'a inaugurat bazarul „Cuibușoarelor de zi”

Despre rolul creștinesc al „Cuibușoarelor de zi”, o secție din cadrul „Ajutorului Legionar”, am vorbit adeseori.

Conducătoarele acestei secții fac acum eforturi spre a-și mări fondurile, putând astfel mări la rândul lor ajutorul pe care și l-au propus să-l dea femeii muncitoare române prin crearea de leagăne unde mama să-și poată lăsa, atunci când pleacă la lucru, copilul fără teamă de a i se întâmpla ceva, și fără a-l mai lăsa în grija vecinului sau în voia soartei.

Eri s'a inaugurat în sala „Dalles” bazarul menit să aducă noui venituri acestei secții.

D-na dr. Șumuleanu, în mijlocul comitetului de doamne, care a organizat bazarul „cuibușoarelor de zi”, la Dalles.

—xoxoxoxo✠oxoxoxox—

Ajutați pe cei săraci, rămași pe drumuri, în urma cutremurului!
Apelul d-nelor general Antonescu și Elvira Horia Sima

Românce,

Am făcut un apel la înțelegerea voastră creștină și omenească pentru ca să ne ajutați să îmbărbătăm singurătatea ostașilor noștri în Sfintele Sărbători ale Crăciunului, dându-le tradiționalele daruri.

Ați răspuns — și voi și toți românii — din toată inima și ne-ați dat cea mai bună pildă a sufletului românesc, întotdeauna mare, dăruitor, gata de jertfă.

Nu vă putem mulțumi îndeajuns. Ar fi și nefolositor. Fiindcă cea mai mare mulțumire o găsiți desigur în propria voastră conștiință și în bucuria creștină de a fi făcut o faptă bună.

Putem, oare, să vă cerem iarăși sprijinul?

Trăesc printre noi, goniți dela vetrele lor prăbușite, mulți prigoniți ai soartei cari au rămas pe drumuri în urma cutremurelor.

Sunt săraci, sunt trudiți, sunt fără haine. Și vremurile sunt aspre, ca și iarna care a început.

Vă rugăm, deci, cald să ne ajutați ca să putem face și pentru dânșii o faptă de grije.

In fiecare casă, în fiecare gospodărie înstărită se adună lucruri de îmbrăcăminte, uniforme cari nu se vor mai întrebuința, haine cari nu mai folosesc.

Adunați-le și trimiteți-le pentru cei trudnici și rătăciți pe drumuri.

Suntem sigure că ne veți înțelege și de data aceasta.

Vă mulțumim cu recunoștință.

MARIA GENERAL ANTONESCU
ELVIRA HORIA SIMA

Lucrurile se pot trimite la Președinția Consiliului de Miniștri pe adresa Consiliului de Patronaj al Operelor Sociale — Pentru Sinistrați.

Explozia unei bombe la Zagreb

BELGRAD 21. (tp.). — Agenția semioficială „Avala” publică un comunicat al direcției poliției din Zagreb prin care se face cunoscut că în fața clădirii ziarului „Hrvatski Dnevnik” a explodat o bombă care a produs numai pagube materiale ne rănind pe nimeni.

Presa internă

Buna Vestire

(17 Decemvrie 1940)

Nouă ani dela moartea lui Arnaldo Mussolini

Număr închinat lui „Il Popolo d'Italia” cu prilejul celei de-a 26 aniversare. Un foarte bogat material de articole, fotografii, documente ce înfățișează pagini de luptă biruitoare a fasciilor ce înfățișează pagini de luptă biruitoare a fasciilor italieni. Ni se arată astfel în chip luminos ce a reprezentat acest ziar al lui Benito Mussolini în istoria fascismului.

Despre Arnaldo Mussolini, dela a cărui moarte se împlinesc astăzi nouă ani, scriu: Ducele Mussolini, O veche amintire și evocare a unui frate, d-nii: Alexandru Constant, Enzo Loreti, Eusebiu Vicol, etc.

In acelaș număr al „Bunei Vestiri” semnează studii și portrete d-nii Anton Balotă, Gabriel Bălănescu, Ion Băleanu, Vladimir Petrovici, etc.

Desprindem din rândurile de frățească înțelegere ale Ducelui următoarele:

„El a fost cu adevărat „bun”. Această virtute a bunătății era înnăscută în el. Bun, ceeace nu înseamnă slab, fiindcă bunătatea se poate împăca foarte bine cu cea mai grozavă tărie sufletească, cu cea mai neobosită împlinire a propriei datorii. Bunătatea nu este numai chestiune de temperament, ci și de educație. Și chiar — în anii de maturitate — este rezultatul unei viziuni a lumii, viziune în care elementele optimiste întrec pe cele pesimiste, fiindcă bunătatea nu poate fi sceptică, ci trebue să fie încrezătoare. Arnaldo era deci împins către bunătate de această întreită ordine de elemente, niciodată dintr'un calcul politic sau dintr'o dorință de popularitate. Practica bunătății sale era foarte rezervată. Cerea să nu se facă publicitate. Implora — mai ales în ultimii ani — ca totul să se desfășoare în tăcere. Abia astăzi din scrisorile pe care le primesc, am imaginea întinderii luată de această operă de bunătate, care nu era numai de ordin material. Un ziar este ca țărmul oceanului, pe care sfârșesc respinși de valurile furtunoase, puțin câte puțin, toți acei pentru care viața a fost o problemă nedeslegată sau o suferință nemângâiată. Poți să fii „bun” acordând un ajutor, interesându-te pentru o slujbă, găsind un adăpost și chiar spunând o vorbă omenească sau chiar dojenind. A fi bun înseamnă a face binele fără trâmbițe de publicitate și fără nădejdea de răsplată nici chiar divină. Să rămâi „bun” toată viața, asta dă valoare adevăratei măreții a unui suflet!”

Buna Vestire

(20 Decemvrie 1940)

Moartea mentalității liberale

D. Horia Stamatu publică o nouă pagină din corosivul și definitivul rechizitoriu pe care-l face partidului liberal, partidului politicei românești „de după marea ccialma pașoptistă”.

„Partidul a încercat dela început să-și justifice existența prin lumea de mijloc a țării românești, lume care face legătura între lumea de jos, talpa țării, și lumea de sus, elita țării. Cum această lume de mijloc nu prea exista au încercat s'o creeze producând lumea mahalalei caragealești. Elita, aristocrația, a fost ucisă prin ciocoism. Talpa țării a rămas aceeași doar că pe spinarea ei s'a așezat în locul boerului care păstra o legătură umană între el și țărănime, prin tradiția seculară a boerimii noastre ciocoiul în cea mai mare parte străin de neam (greci sau bulgari). In timp ce toată această ciocoime balcano-levantină, prospera îngrășându-se și întărindu-și poziția prin exploatarea țăranului, clasa de mijloc creștea datorită nouei organizări a statului după tipicul instituțiilor moderne democratice. Această clasă de mijloc creștea însă la întâmplare. Scoasă din tradiția țărănească și aruncată în mecanismul unui stat străin de acea tradiție își pierdea încetul cu încetul identitatea românească, pentru a da până azi produse ale culturii revoluționare franceze și ale politicei engleze. Ciocoimea post-fanariotă, după furtul săvârșit asupra moștenirii unui Bălcescu, se organiza cu toată libertatea pe care-i-o dădeau mijloacele materiale acaparate într'un partid care avea să devină mai târziu un monstru cu atât de multe capete încât în locul unuia tăiat, apăreau alte o sută.

Datorită conjuncturii politice a Europei care azi se lichidează, Țara Românească, condusă de partidul liberal, a participat la marile procese polotice cari aveau să ne ducă și pe noi la realizarea unora din deziderațele politice ale vremii. Așa a mers până la încheerea marelui război când s'a înfăptuit idealul politic de întregire a teritoriilor. Cu aceasta rolul politic, nicidecum istoric, al partidului liberal s'a încheiat. Pornit dela un punct de vedere social, atunci când problema dreptății sociale nu se putea rezolva la noi prin democrație, partidul liberal nu a fost ajutat cu nimic să se ridice până la un rol istoric. Măsluind dreptatea socială prin oprimarea țărănimii și crearea unei lumi mijlocii dezorientate, deci lipsită de răspundere, partidul liberal a înăbușit ori ce posibilitate de viață istorică a neamului, înaintea căruia treceau oricând interesele partidului, banda falselor elite”.

Cuvântul

(22 Decemvrie 1940)

Filantropia și Ajutorul Legionar

D. G. Racoveanu semnează un articol intitulat „O frumoasă bătălie legionară” în care se arată deosebirea dintre filantropia de eri a diferiților oameni suspuși — deveniți subit miloși la zile mari — și bătălia ajutorului legionar care se desfășoară din dragostea de frate. Cităm:

„Neamul verde, neam ursit să nu cunoască odihna, a pornit din nou la luptă. Tot la luptă împotriva răului. Căci până va sosi ceasul marei bătălii pentru întregirea trupului țării, legionarul are de purtat lupte grele împotriva relelor care rod sănătatea sufletească și trupească a nației.

S'apropie ziua în care cerul și pământul se cuvine să se unească în cântare de slăvire a milei dumnezeești făcută neamului omenesc cel ce sta în întuneric și în umbra morții. Dar în țara rumânească durerea stăpânește. Durerea din lipsa cea prea mare. Sărac în țara lui bogată, Rumânul se sbate astăzi în tot felul de nevoi. Sufletul lui se'nchide, încet, încet, rotunjind cuib blestemăței nenădejdi.

Pentru a aprinde o luminiță de nădejde în sufletul fratelui sărac, Comandantul Mișcării Legionare — cinstind porunca tare a Căpitanului: ajută-ți fratele căzut în nenorocire! — a dat ordin de luptă nouă, de luptă grabnică.

Vedeți... de sfintele sărbători, stăpânitorii de până mai eri au pus la cale împărțiri de ajutoare celor săraci. La o anumită oră din ziua hotărîtă erau aduși săracii — câțiva săraci — și în fața fotografiilor li se înmânau ajutoare. Fapta era drăguță. Era și necesară pentru amăgirea unor conștiințe prea greu încărcate.

Ajutorul de care vorbește Căpitanul, nu este ajutor dat milogului, amărâtului, săracului. Ci ajutor dat fratelui. In aceasta stă toată taina succesului luptelor legionare”.

Spectacolele Capitalei

Teatre

NATIONAL: „Icarii de pe Argeş".
STUDIO V. ALECSANDRI: „Generalo d-lui prefect".
REGINA MARIA: „Onoarea".
LUPTA ŞI LUMINA (str. Uranus): „Soacra şi nora".
SARINDAR (Sărindar): „Fritz şi Franz".
EXCELSIOR (str. Sf. Dumitru): „Relache".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj Comedia): „Suflet candrio de papugiu".
ROXY (Teatrul Tudor Muşatescu str. Lipscani): „Titanic-vals".

Cinematografe

ARO: „Victima e vinovată!?" cu Carola Hoehn şi Gustav Diehsl. Jurnale noui.
CAPITOL: „Fugarii" cu John Garfield şi Priscilla Lane. Jurnal nou.
SAVOY (calea Victoriei): „Mezalianța" şi „S. O. S. Tanger".
PALAS-BOULEVARD: „Miezul Nopții" şi „Bengali".
SELECT (calea Victoriei): „Bestia" şi „Oameni în umbră".
TRIANON (B-dul Elisabeta): „Paradisul burlacilor" cu Heinz Rühman şi jurnal UFA.
SCALA (Bd. Brătianu): „Intre două ... plecă" jurnal UFA.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Condotierii" şi jurnal UFA.
A. R. P. A.: Călărețul Misterios X 94 şi jurnal.
ELYSEE (str. Doamnei): „Ispita unei nopți" şi „Traficanții din Rio".
FEMINA: „Napoleon e de vină"!
FORUM (Bd. Elisabeta): „Lanțuri sfărâmate" şi „Steaua din Rio".
OMNIA (str. Schitu Măgureanu): „Cei patru cavaleri" şi „Trupa de revista Titi Mihăilescu".
BIRUINȚA (Bd. Elisabeta): „Ingeri cu fețe murdare" şi „Nebuniile vacanței".
PARIS (Rahovei): „Focul din Chicago" şi „Cei trei muschetari".
MILANO (Călăraşi): „Femei deschideți ochii" şi „Steaua nordului".
FRANKLIN (str. Franklin): „Senorita" şi „Necunoscuta".
MODEL (P-ța dr. Boteanu): „Stăpânul junglei" (seria I şi a II-a).
MARNA (Griviței): „Căpitanul Molenard" şi „Dragoste jertfită" şi trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MARCONI (Griviței): „Paradisul alb" şi „Florul Roşu" şi trupa de reviste M. Nedeianu şi M. Bejan.
LIA (Griviței): Inchis pentru renovare.
SPLENDID (Moşilor): „Pygmalion" şi „Cei trei muschetari".
MIORIȚA (Moşilor): „Primul bal" şi „Casa de corecție".
AIDA (Rahovei): „Vera Barnova" şi „Miss Raffles".
ALCAZAR (Rahovei): „Dragostea mea te chiamă" şi „Viața e un joc".
PACHE (str. Mătăsari): „Cântecul deşertului" şi „Secretul".
ODEON (str. 11 Iunie): „Tunelul" şi „Nanette".
DICHIU (str. Română): „Vrăjitorul din Oz" şi „Se aprind făcliile".
VOLGA (Dorobanți): „Vreau să-mi însel bărbatul" şi „Suferințele tânărului Werther".
TOMIS (Călăraşi): „La răscruce de vânturi" şi „Razzia".
IZBANDA (Văcăreşti): „Ea şi el".
BITOLIA (Bd. Carol I): „Beau-Geste" şi „Ispitele trupului".
BARCELONA (str. Măgurele): „Agentul G intră în acțiune" şi „Eroul din Far-West" şi trupa de reviste Tr. Florescu.
DACIA (Şos. Ştefan cel Mare): „S. O. S. Carfax" (operă completă).
FLORIDA (Bd. Ferdinand): „Ultimul gangster" şi „Câştigătorul Derby-ului".
AMERICAN (Moşilor): „Lanțuri sfărâmate" şi „Stan şi Bran, Eroi fără voe".
VOLTA BUZEŞTI (Buzeşti): „La răscruce de vânturi" şi „Strigoii plictisiți" (Technicolor) şi jurnal de războiu german.
... iubeşti" şi „Insula ocnaşilor".
EDISON (Dudeşti): „Când felinarele se sting" şi „Charlie Chan la Monte Carlo".
LIZEANU (str. Lizianu): „Eroii Siberiei", „Evadatul din Alcatraz" şi Ansamblul de reviste Georgescu-Iaşi.
VENUS (Dudeşti): „Emigranta" şi „Cei trei muschetari" şi jurnal.
LILLY (şos. Giurgiului): „Cruciadele" şi „Mister Zorro".
VICTORIA (Dudeşti): „Groază în Shanghai" şi „Doi camarazi".
REX (Dudeşti): „Secretul celor 13 mascați".
NONI (str. 13 Septembrie): „Fată bătrână" şi „Războiul fulger".
MEXIC (şos. Giurgiului): „Suez" şi „Fiul păcatului".
PELEŞ (calea Colentina): „4 bărbați şi un jurământ" şi „Trei sportivi".
DIANA (Griviței): „Stan şi Bran aviatori" şi „Echipa de onoare" şi artişti.
UNIC (B-dul Filantropiei): „Casa de corecție" şi „Invitație la dans".
GLORIA (Văcăreşti): „Varieté" şi „Vulpea argintie".
GRAND (Crângaşi): „Ultimatum" şi „Plăcerea nebunilor".
TRIUMF (Griviței): „Comoara din Insula Piraților" (operă completă).

RADIO

Sâmbătă 21 Decembrie 1940

RADIO-EXPERIMENTAL
32,4 m. 9259 kHz 2 kw
RADIO-ROMANIA
1875 m. 160 kHz 150 kw.
RADIO-BUCUREŞTI
364,5 m. 823 kHz 12 kw

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREŞTI ŞI POSTUL PE UNDA SCURTA 32,4 m.

19.30: Ora; Uverturi (discuri): Uvertură la „Preciosa" de Weber (orch. Filarmonică din Berlin; Uvertură pentru copii de Quilter orch. Filarmonică din Londra).
18.50: Cântece religioase-voce: d-ra d-ra Lerie Niky-Curu: O, ce veste minunată de Ciorogaru; Veniți pruncii cu toții de Schulz; Vreau să merg cu 'ntreg poporul de Rische; Crăciunul; Vis de Crăciun de Otto Fleischmann; Aria din „Scena Biblică" de Cesar Franck; Ava Maria de Luigi Luzzi; Cântecul de leagăn al Mariei de Max Reger.
19.45: Corul „Vasile Lucaci" condus de Ion Cubleşe: Colinde din Ardealul cedat.
19.45: Serviciul de ştiri germane.
20.00: Radio-jurnal (IV).
20.05: Muzică de dans (discuri).
20.20: Muzică de dans (discuri): Tango de Fresano şi Tango de Gardel; La chemarea ta fox de Ram şi Fox de Nobile; Evantaiul şi privighetoarea valsuri de marceau şi de Steurs; Rumba şi Conga de Sunshine.
20.40: Romanți în oremată de Mihail Berza.
21.00: Concert de seară-Orchestra Radio dir. de Const. Bobescu: Uvertură la opera „Regele Ysului" de Lalo; Carnavalul la Paris de Svendsen; Ziare de dimineață, vals de Strauss; Fantezie din opera „Traviata" de Verdi; Uvertură la „Frumoasa Galathea" de Suppé; Vals lent de Const. Bobescu.
22.00: Radio-jurnal (V); Sport.
22.25: Transmisiune dela restaurantul Baiola-Orchestra Costică Tandin; voce: Mia Braia şi Petre Alexandru.
23.00: Jurnal pentru străinătate în limbile germană, italiană şi engleză.

Legea pentru apărarea națiunii în Bulgaria

SOFIA 21 (tp.). — Azi a fost votată în Sobranje prima parte a legii pentru apărarea națiunii care se referă la organizațiile secrete şi la francmasonerie. Celelalte părți ale legii care se referă la problema evreească în legătură cu care discuțiile nu s'au terminat deoarece s'au propus 50 de proecte de schimbări.

Principesa Iuliana a Olandei spre New-York

WASHINGTON, 21 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. anunță că Principesa Iuliana a Olandei, care a fost trei zile în vizită la preşedintele Roosevelt şi soției sa, a părăsit Washingtonul şi a plecat la New-York, unde va rămâne câteva zile.

Duminică la Aro

O puternică iubire brodată pe o tragedie istorică

Dela Mayerling la Sarajevo

Evocarea impresionantă a unei epoci sbuciumate de istorie, dar o evocare discretă ca detaliu şi plină de amploare în ansamblul ei.

Nimic banal din ceeace scenariştii obişnuiau să utilizeze pentru prezentarea unor episoade din timpurile trecute; personagiile par desprinse din cronică şi inteligenței regisorului, i se adaugă talentul actorilor în redarea şi evocarea unei lumi şi a unor caractere.

Episodului de viață trecută, ce a însemnat pentru omenire, „Dela Mayerling la Sarajevo" i se înlănțue o mare pasiune sentimentală dragostea tragică a lui Frantz Ferdinand şi a contesei Sofia Chotek.

Un amor puternic de o mare melancolie este brodat pe un fragment de istorie recentă şi extrem de sbuciumată. E o povestire dramatică condusă cu multă inteligență şi logică, perfect dialogată şi jucat admirabil.

Interpretarea are în frunte pe frumoasa Edwige Feuillère, a cărei rare calități, reuşeşte să realizeze o Sofie Chotek, într'o sublimă şi magistrală evocare.

Din distribuție mai fac parte John Lodge, Jean Worms dela Comedia Franceză şi talentata Gabrielli Dorziat.

Muzica de Oscar Strauss.

Sportul românesc

Venus va fi condus de un comitet de jucători prezidat de Sfera?

Situația financiară precară a cluburilor de foot-ball din capitală nu e un secret pentru nimeni.

Deaceea schimbările şi tendința spre amatorism sunt consecințe mai mult sau mai puțin fireşti.

Una din cele mai interesante se va produce la Venus.

Gruparea bucureşteană se pare că va fi preluată de Sfera şi va deveni o „cooperativă" căci fostul jucător va conduce clubul cu un comitet delegat de jucători dintre jucători.

Dacă clubul nu va deveni complet amator, va face însă un profesionism „decent" cu salarii minime şi beneficii relative cu încasările dela matchuri.

Lucrul acesta se va produce după ce toate datoriile Venusului vor fi achitate.

Basketball

Sp. Studențesc conduce în „Cupa Selecției"

In cadrul „Cupei Selecției" (baskeiball), aseară s'au disputat următoarele matchuri:

C. F. R. — Colțea 49-46 (25-29).
V. Dacia — E. F. A. 30-17 (23-10).
Tirul — Venus 47-21 (16-12).
Sp. Stud. — V. S. C. 62-41 (18-23).

Ce reproşuri technice s'ar putea aduce săriturii executată de acest „centru înaintaş" canin?...

Astă seară, la circul Millea

Ilie Petrescu poate învinge pe Ivan Virag

— Il e e favorit la cota de 2:1 —

Bogdan va lupta... E tot ceeace poate face contra lui Luca Popovici

Gala româno-jugoslavă de astă seară este o reluare, care are toate şansele să devină un început fericit.

Factorii de ordin technic îi sunt favorabili iar firma directoratului e o garanție a organizării.

Programul în sine este spectaculos. Sunt matchuri echilibrate şi protagonişti cu stil agreabil. Lucrul este adevărat şi şi pentru întâlnirile internaționale şi pentru matchurile amatoare care le încadrează.

Ilie Petrescu: favorit la 2:1

Matchul vedetă al galei opune pe Ilie Petrescu lui Ivan Virag.

Putem aştepta desigur un match tare şi o victorie românească. Probabil chiar înainte de limită.

Principala caracteristică a matchului este tocmai această excludere a posibilității unui rezultat egal.

Ilie Petrescu este favoritul matchului la o cotă de 2:1.

Ivan Virag nu este, desigur, o victimă sigură. Surprizele nu sunt numai monopolul jocului de football.

E adevărat că Virag nu loveşte tot atât de tare ca Giuricin — pentru a păstra o linie de comparație între cei doi — dar ştie să boxeze.

Statistic, avantajul technic e de partea lui Ilie Petrescu.

Boxeurul român este mai technic şi mai rutinat şi în plus boxează la Bucureşti.

Virag este însă mai mobil şi... arcadele lui Ilie nu sunt chiar atât de rezistente.

Cu toate acestea, victoria lui Ilie Petrescu este desnodământul normal al matchului.

Un match spectaculos

Un lucru, care trebue reținut. Semi vedeta reuniunii este cel mai spectaculos match al serii. Mai întâi pentrucă se întâlnesc doi boxeuri cu stil spectacular astă seară este o reluare, care de box şi apoi pentrucă va fi un match rapid, disputat în alură egală dela început şi până la capăt. De data aceasta favoritul întâlnirii este boxeurul jugoslav.

E adevărat că Bogdan este mai curajos, poate domina ca vitalitate şi dorință nestăpânită de luptă şi are avantajul... ternului.

Dar nu e mai puțin adevărat că Luca Popovici e mai technic, mai rutinat şi poate chiar mai rezistent.

Intre cei doi nu există, fireşte, o diferență de clasă, care poate fi apreciată, dar diferența de valoare poate fi atât de mare pentru a aduce un rezultat favorabil sârbului. Deşi un match nul ar fi favorabil şi pentru Bogdan.

Ceeace este însă important şi merită a fi reținut e faptul că vom putea vedea un box ciar şi un match disputat până la limita rezistenței şi a forțelor combative.

Şi este foarte mult. Trebue să fim toți de acord cu aceasta.

Programul amator

Aşa cum am definit la început matchurile, programul amator este interesant într'o măsură destul de mare.

Echilibrul matchurilor şi valoarea technică a combatanților sunt două lucruri certe.

Iată programul:

Cat. cocoş: Marin Dobrescu (Turda) — Radu Alexandru (Tir).

Cat. pană: C. Tudose (Turda) — Florea (M. D.).

Cat. uşoară: G. Niculescu (Victoria) — Călin Al. (B. S.).

Cat. semi mijlocie: S. Sângheorghe (A. C. T.) — Gr. Matei (Tir).

Activitatea footballistică de mâine

In țară: Gloria C.F.R.-„U". In străinătate: campionat în Italia, Bulgaria şi Ostmark şi o revanşe pasionantă la Zagreb: Gradjansky-Ferencvaros

Activitatea footballistică este din ce în ce mai redusă. Atât în țară, cât şi în străinătate.

Mâine, în țară se dispută un singur match: Gloria CFR—Universitatea în cadrul Diviziei Naționale A. Partida are loc la Galați.

★

In străinătate, în Italia, continuă campionatul celor două serii ale Diviziei naționale.

In celelalte țări au loc partidele:

JUGOSLAVIA

Zagreb: Gradjansky-Ferencvaros (revanşe).
Belgrad: Beogradsky-Concordia (revanşe).
Borovo: Bata-Jelesnicier (Zagreb).

OSTMARK

Floridsdorfer A. C.—W. S. C.
Linzer A. S. K.—Rapid.

★

Pentru campionat se joacă şi în Bulgaria, în cele trei Divizii: Sofia, Nord şi Sud.

Amatorii români în Jugoslavia

LA ZEMUN: O VICTORIE ŞI DOUA MATCHURI NULE
LA BOROVO: NU AU BOXAT
LA BELGRAD: BOXEAZA MAINE

De când amatorii grupării „Mislu Doculescu" au plecat în turneu în Jugoslavia veştile în legătură cu activitatea lor au fost puține.

Nu se ştie decât că la Zemun, în primul match în Jugoslavia, boxeurii români au pierdut cu 4-2 care au fost însă rezultatele celor 6 întâlniri, acestea le-am aflat din ziarele jugoslave.

Iată-le:

Categoria semi-mijlocie: Subotnik (D.) a învins prin k. o., în prima repriză pe Enciu (M. D.).

Categoria grea: Bukovciak (D.) şi Caraş (M. D.) au terminat la egalitate.

Categ. mijlocie: Fundetici (D.) şi Andreev (M. D.) au făcut match nul.

Categoria semi-grea: Pejakovici (D.) a învins la puncte pe Constantinescu-Martac (M. D.).

Categoria uşoară: Cojocaru (M. D.) a învins prin k. o. technic pe Tumara (D.).

Categoria semi-mijlocie: Pfeffer (D.) a dispus de Jelesneac (M. D.) prin oprire în repriza a doua.

Deci, 4-2 sau 8-4 pentru „Dempsey".

In ce priveşte al doilea match, cel fixat la Borovo, acesta — cum ne-a informat boxeurul jugoslav Ivan Virag, sosit aseară — n'a mai avut loc.

Boxeurii noştri vor susține mâine, în schimb, matchul revanşe cu „Dempsey". De data aceasta, întâlnirea va avea loc la Belgrad.

Venus ş Juventus au terminat la egalitate (0-0) aseara

Deci matchul de azi Juventus-Metropola va desemna pe leader

Patinoarul Oteteleşeanu a găzduit aseară al doilea match pentru campionatul național de hockey.

Pe drept cuvânt disputa H. C. Juventus — Venus se putea numi derbyul campionatului.

Rezultatul nul reprezintă fidel fizionomia jocului care a fost foarte variat şi spectaculos.

Un public numeros a aplaudat fazele vii şi sforțările ambelor echipe de a-şi însuşi victoria. Dacă tabela de marcaj a rămas albă, aceasta se datoreşte bunei condiții fizice a resalbastrilor.

Juventus a suferit şi handicapul lipsei lui Sandy Botez, care încă din primele minute ale reprizei întâi a fost rănit la ochi.

S'au remarcat: Dron, Anastasiu, Sadowsky, Pană şi Petrovici dela Juventus şi Fluieraş, Cantacuzino, Bărbulescu şi Teodorescu dela Venus.

D-nii prof. Virgil Popescu, directorul Sporturilor de Iarnă şi Husan, au condus următoarele formații:

H. C. Juventus: Dron, Anastasiu, Sadowsky, Tănase, Botez, Pană, Flamaropol, Petrovici, Munteanu, V. Petrescu.

Venus: Fluieraş Bula, Fl. Marinescu, Fl. Popescu, Cantacuzino, Cosman, Bărbulescu, Teodorescu, Vulcănescu, Tomovici.

In urma rezultatului de aseară, clasamentul campionatului național de hockey are următoarea înfățişare:

1. Venus	2	1	1	0	6:2	3
2. H. C. Juventus	1	0	1	0	0:0	1
3. Metropola	1	0	0	1	2:6	0

★

Cum se vede, campionatul turului este în funcție de matchul de astă seară — ultimul di tur — dintre Juventus şi Metropola.

Este decisiv, însă iată în ce sens: ca să devină leader, Juventus trebue să învingă neapărat la zero. Chiar un 1-0 va fi suficient pentruca roş-albaştrii să ocupe primul loc.

De învins, Juventus va învinge; însă întrebarea este: la ce scor?

Un 4-2, de pildă, nu-i rezultatul care să avantajeze pe Juventus.

In orice caz, astă seară, începând dela ora 9, Metropola va avea cinstea să desemneze pe leader.

Metropola ştie să lupte: a dovedit-o în matchul cu Venus.

Dar este handicapat de lipsa antrenamentelor, ceeace se vede în ultima repriză, nu mai rezistă, se prăbuşeşte.

Astă seară Metropola va alinia următoarea formație:

Busac-Vasilichian, Tudor Ion, E. Bărbulescu, Pep, Balavetzki-Filipwiewicz, Grzywinsky, Buta.

DIN TOATE CATE CEVA

● *Gherasse, cunoscutul boxeur român stabilit în Franța, a fost învins recent la Dijon, de Andreotti. Victoria a fost obținută la puncte.*

● *„Frățiile de cruce" au fost invitate la un concurs internațional de hockey, care urmează să fie disputat de reprezentanții Germaniei, Italiei, Spaniei şi României.*

● *Joe Louis va boxa la 31 Ianuarie cu Cuman la New-York, la 24 Februarie cu Abe Simon şi la 1 Aprilie cu Godoy.*

● *In cadrul ciclului de conferințe sportive la radio organizat de O. S. R., mâine la ora 19 va vorbi d. av. P. Mendelescu despre: „Un sport de curaj: hockeyul pe ghiață".*

● *Gloria din Arad a contestat matchul cu Universitatea, pe motiv că terenul era nemarcat şi acoperit de zăpadă.*

● *România nu va participa la campionatele mondiale de ski dela Cortina d'Ampezzo (Italia), pentrucă la aceleaşi date au loc campionatele României.*

● *Se pare că Rapid II va folosi pe jucătorul Sliciu şi Sucitulescu.*

★

La Predeal a avut loc o consfătuire în cursul căreia s'au stabilit normele după care va funcționa şcoala de ski din această iarnă. Organizarea acestei şcoale revine Directoratului sporturilor de munte. Şcoala va funcționa la Predeal, în care scop s'au şi pus la punct toate amănuntele de organizare.

In ce priveşte inaugurarea şcoalei, aceasta îşi va deschide cursurile în prima zi de Crăciun. Un amănunt interesant: tinerii din Predeal sunt admişi în mod gratuit la cursurile şcoalei de ski.

★

CORTINA d'AMPEZZO. — La campionatele mondiale de ski şi-au anunțat participarea 11 națiuni: Italia, Germania, Bulgaria, Spania, Finlanda, Ungaria, Norvegia, Slovacia, Elveția, Suedia şi Jugoslavia.

Invazie de chefali în bazinul portului Constanța

Ei sunt așa de numeroși că pot fi pescuiți cu mâna

CONSTANTA, 21 (Prin telefon). — Din pricina scăderii brusce a temperaturii, apa mării răcindu-se a silit ca bancurile de chefali, destul de numeroase în apropierea coastei, să se refugieze în adăpostul pe care-l oferă bazinul portului nostru.

Azi dimineață, tot orașul aflase că portul e plin de peste și că sunt atât de numeroși încât poți fi pescuiți cu mâna.

Pescarii, marinarii, lucrătorii din port, etc., au început să pescuiască cu căldările și cu coșurile, alegându-se cu o bogată pradă.

Invazii de felul acesteia s'au mai înregistrat până acum în apele noastre. În iernile friguroase, chefalii mai totdeauna își caută refugiul pe coastă.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Un sătean jefuit într'o casă de rendez-vous

In seara de 18 Dec. cor. săteanul Ioniță Florea, din com. Drăgoești-Olt, venind în Capitală după treburi, a fost victima unui îndrăznețe tentative de jaf.

CAND CAUȚI ADAPOST INTR'O CASA DE TOLERANȚA

Numitul sătean sosind în gara de Nord și neavând gardă, a pornit pe Cal. Griviței spre a-și căuta un adăpost pentru noapte. La un moment dat a fost acostat de către o femee care l-a promis un adăpost bun în schimbul unei sume foarte reduse.

Incântat de chilipirul pe care-l întrevedea, săteanul a urmat pe „necunoscută" care l-a condus într'o faimoasă casă de toleranță din Fundătura Poradim 2.

Ajuns aici, săteanul „a închiriat" o cameră, dar odată intrat în ea, s'a văzut atacat și lovit de patroana speluncii, femeia Liuba Brașoveanu și de concubinul acesteia, un anume Alexandru Petrescu.

Trântit jos și lovit brutal, săteanul și-a pierdut un moment cunoștința, în care timp a fost jefuit de suma de 21 mii lei, bani pe care urma să-i investească în niște cumpărături.

Scăpat din mâinile agresorului, victima s'a adresat primului post de poliție, care a arestat imediat pe făptași.

Cu actele dresate, atât patroana casei de toleranță cât și întreținutul acesteia au fost deferiți parchetului.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Arestarea a doi faimoși spărgători

Evadați din închisoare, ei au comis în câteva luni 40 spargeri

Luați din scurt, cei doi făcători de rele au mărturisit toate fărădelegile comise dela evadarea lor.

Cu actele dresate vor fi înaintați parchetului.

Poliția judiciară din prefectura poliției Capitalei, a arestat eri doi periculoși spărgători, evadați din închisoarea Gherla.

O ACTIVITATE BOGATA...

La 6 Aprilie cor. vestiții spărtori Sperlea Ovidiu și Laurențiu Vornic, înșelând vigilența paznicilor, au isbutit să evadeze dela închisoarea Gherla, unde se aflau în curs de ispășiri a unor îndelungi condamnări.

Multe luni de zile după aceia, indivizii au isbutit să se sustragă urmăririlor poliției, continuându-și totuși, activitatea pe un plan destul de larg.

Numeroase spargeri comise în Capitală în ultimele luni, spargeri ai căror autori n'au putut fi identificați, a determinat organele polițienești să-și dubleze eforturile pentru prinderea celor doi spărgători, bănuiți de multe dintre faptele de mai sus.

A PATRUZECEA SPARGERE...

Insfârșit sforțările poliției au fost încununate de succes.

Eri, cei doi spărgători au fost arestați în clipa când încercau să făptuiască cea de a 40-a spargere, la un imobil din Str. Avram Iancu 2.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Printre stampe, lănci, armuri, steaguri și medalii

(Urmare din pag. I-a)

E vorba de sabia Voevodului, care se află într'un muzeu din Istanbul, înregistrată sub numărul 2636.

Stăruințe pentru reintrarea în patrimoniul național a acestei spade au și fost făcute, de mai multă vreme, de Muzeul Militar, prin d. col. Popescu Gr. Ioan, directorul instituției. Guvernul turc a aprobat, în principiu, restituirea relicvei, în schimbul unor alte obiecte interesând istoria otomană.

Muzeul găsind printre colecțiile sale, două piese de o necontestată importanță pentru istoria turcă, ar rămâne a se pune cât mai neîntârziat în discuție schimbul, astfel ca spada Voevodului apărător al creștinătății să-și ocupe locul său de cinste, în sala „Ștefan cel Mare" din Muzeul Militar.

★

Dar nu aceasta este tot ce se poate scrie despre comorile istorice din Muzeul Militar. Sunt încă multe. Dela fragmentele răslețite ale monumentului dela Adam-Clisi și până la medaliile din epoca lui Cuza, care a creiat prima decorație a noastră: „Steaua României, fiecare piesă marchează o etapă, are povestea ei.

O poveste care, de cele mai multe ori, este una de vitejie, din lanțul nesfârșit al luptelor, jertfelor și victoriilor acestui Neam.

Vom încerca a ne ocupa în alte numere de unele dintre aceste comori, din care istoria țâșnește vie, mai mult decât din toate tratatele savanților la un loc.

Mircea Craioveanu

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

INFORMAȚII

● Cu prilejul grelei încercări prin care țara și poporul român au trecut în urma cutremurului din ziua de 10 Noembrie a. c., România a primit nenumărate dovezi de simpatie din partea fruntașilor vieții politice și religioase din Răsăritul apropiat.

Astfel, la Ierusalem guvernatorul orașului s'a prezentat personal la Consulatul General al României exprimând durerea sa pentru greaua încercare abătută asupra țării.

Aceiași dovadă de simpatie a manifestat și delegatul Apostolic, Monseniorul Gustavo Testa, ca și d. Pappas, Consul General.

Sanctitatea sa Timoteus, Patriarhul Ierusalimului, a adresat Consulatului o bine simțită scrisoare, spunând între altele:

„Exprimând profunda mea simpatie față de cei loviți. Vă rog a crede în sincerile mele rugăciuni către A-Tot-Puternicul pentru a da mângâiere celor loviți, a proteja și a păzi poporul român, hărăzindu-i pace, fericire și prosperitate".

O scrisoare analoagă a fost trimisă și de Inalt Prea Sfințitul Patriarh armean ortodox Mesrob Nishanian.

● Secretariatul general al cultelor și artelor din ministerul educației naționale, cultelor și artelor, aduce la cunoștință pe această cale că nu va da curs nici unui denunț anonim, ori de unde ar veni el. Cine reclamă, trebue să aibă curajul să semneze.

● **Azi la orele 9 p. m. are loc ședința comitetului Soc. de Cultură Macedo-română, în Calea Rahovei No. 29.**

Toți membrii din comitet sunt rugați să participe.

● **Din inițiativa cuibului „Bănică Dobre" din grupa IV-a din Răzleți, mâine Duminică 22 Decembrie 1940 orele 16 s'a organizat un pom de Crăciun în cartierul Tei, str. Ion Ghica Tei nr. 24 (tramvaiul 17) când se vor împărți ajutoare populației nevoiașe.**

Sunt invitați a lua parte toți camarazii legionari. Intrarea liberă.

● *Printr'o decizie a Consiliului de miniștri, apărut în „Monitorul Oficial" de astăzi, 21 Decembrie 1940, Ministerul Afacerilor Intene a fost autorizat să stabilească în baza art. 39 din legea pentru apărarea ordinei în stat, domiciliu obligator la un număr de 39 persoane.*

● **Eri 20 Decembrie, în cadrul Ajutorului Legionar, grupul VII Răzleți din șoseaua Ferentari, elevele Liceului de fete „Regina Maria" au împărțit pachete cu îmbrăcăminte și alimente.**

Dela C. F. R.

Programul serviciului în timpul sărbătorilor

In vederea sărbătorilor de Crăciun birourile Direcțiunilor centrale și serviciilor centrale din București și în birourile serviciilor exterioare, Inspecții, DiviziI, etc., se suspendă Luni 23 Decembrie 1940, orele 19,30.

In schimbul zilei de Marți 24 Decembrie 1940, în toate biurourile unităților arătate mai sus, se va lucra obligatoriu Luni și după amiază dela orele 16,30 până la orele 19,40.

In toate birourile, în zilele de 24, 25, 26 și 27 Decembrie 1940, se vor orândui funcționări de serviciu necesarii în tură după nevoile serviciului.

In privința lucrului în ateliere, Direcțiunea Atelierelor va da dispoziții după necesitate.

Organele în legătură directă cu traficul vor lucra după normele obișnuite pentru sărbători.

Serviciul regulat se reea Sâmbătă 28 Decembrie 1940 dimineața.

Carnetele personalului c. f. r. pensionat

Direcțiunea Generală C. F. R. face cunoscut că actualele carnete de identitate ale personalului C. F. R., pensionat, rămân în vigoare până la finele anului financiar 31 Martie 1941, conf. Instrucției, făcându-se pe ele viza de pensionare, așa cum se specifică prin acele dispozițiuni.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Socialism național

Conferința d-lui profesor Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, la Ploești

Eri la orele 3 după amiază d. profesor Traian Brăileanu, ministrul educației naționale, cultelor și artelor a sosit la Ploești fiind invitat de Mișcarea Legionară, secția „Tribunal" pentru a ține o conferință. Conferința a fost ținută la Teatrul Odeon. La intrarea d-lui ministru în sală, garda de onoare, în cămăși verzi, a dat onorul.

După aceasta, d. ministru și-a desvoltat importanta d-sale conferință în fața unei numeroase asistențe.

Nu am venit la Ploești în propagandă electorală legionară, ci am venit aci cu gândul la jertfele care s'au adus pentru Mișcarea Legionară și pentru Căpitan, în idealul unei înfrățiri a unor oameni născuți în aceiași țară, înrudiți prin sânge, prin nevoi și prin sacrificii și care ar vrea, însfârșit, să trăiască pe pământul lor, așa cum au dreptul.

Nenorocirea neamului nostru, din vechime și până astăzi, a fost învrăjbirea între frați, lupta neîncetată între acela care în loc să se unească față de dușmanii care îi amenințau cu pieirea nu conteneau în certuri, deschizând astfel porțile acestui dușman.

Neamul românesc, la închegarea organizațiilor sale politice, a avut de luptat cu dușmani puternici. Și la el, ca la toate celelalte neamuri, au existat deosebiri între bogați și săraci, dar când, Ștefan cel Mare, de pildă, își purta răsboaiele, țăranii erau alături de boerii lor, când aceștia sunau din corn țăranii toți lăsau plugul și sapa și își luau armele, securea și coasa, și alergau să-și apere granițele; iar după luptă se întorceau iarăși la plug, sau se duceau să ridice mânăstiri pentru a mulțumi lui Dumnezeu pentru biruință.

Credința în Dumnezeu, dragostea de țară, spiritul de jertfă, gândul la generațiile dinainte ca și la cele viitoare, toate acestea nu sunt idealuri deșarte, fără nici o valoare. Ele au păstrat neamul românesc dealungul veacurilor, când însă după vremurile acestea eroice de glorie, de pildă de frăție, au venit ideile acestea pe care le-am amintit, că săracul poate fi exploatat în temeiul periorității celui mai viclean și mai puternic, a început acea apăsare și exploatare groaznică a țăranului iobăgit, bătut și umilit; când proprietățile țărănești au intrat pe mâna străinilor, care în temeiul puterii lor căutau să acumuleze întinderi de pământ cât mai mari, dându-i țăranului abia o fărâmă de mămăligă cu care să se hrănească, atunci s'a ivit și la noi problema aceasta socială.

In a doua jumătate a secolului al XIX-lea a început și la noi acest proces de proletarizare a țăranului, acesta lăsându-și pământul pentru a se duce să lucreze în fabrici. Iar când s'a ivit acest proletariat industrial s'a ridicat și la noi aceeași problemă ca și în țările apusene răspândindu-se tot mai mult doctrina aceasta de răsturnare a celor bogați pentru instituirea dictaturei proletariatului, de răscolire a sufletelor celor deposedați pentru a deslănțui și la noi această revoluție încetul cu încetul, prin infiltrațiuni din Anglia și Franța începu și la noi procesul acesta de închegare a organizațiunilor socialiste cu tendința de instituire a dominației proletariatului.

Problema jidovească n'a fost și nu este o problemă religioasă în sine, ea este o problemă de luptă între neamuri de luptă între un neam care trebuie să-și păstreze și să-și întărească stăpânirea în țara proprie și între alt neam care caută să-și instituie dominația sa într'o țară străină. Toate celelalte interpretări care s'au dat acestei probleme nu ating realitatea, dacă nu se ia în seamă această luptă, acest răsboiu între două neamuri, în care ca mijloc de luptă, jidanii, și la noi ca și în alte țări, au căutat să-i ridice pe cei săraci, pe cei nemulțumiți împotriva clasei stăpânitoare.

In 1922, când a început mișcarea studențească, Căpitanul și cei câțiva studenți din jurul lui, au prins în mod intuitiv această primejdie, au văzut că mergând pe calea aceasta soarta țării noastre și a neamului românesc este pecetluită; fiindcă la noi, mai mult decât în oricare altă țară, între clasa conducătoare și clasa de jos s'a interpus acest neam străin în mase compacte, a pus mâna pe bogății, pe presă, pe toate mijloacele de propagandă, s'a infiltrat prin masonerie în clasa conducătoare, cât și prin căsătorii mixte. Astfel că neamul românesc era să cadă pradă unei revoluții, condusă de jidani și desăvârșită de proletariatul român și creștin.

Căpitanul și Mișcarea Legionară au pornit atunci o propagandă serioasă, nu făgăduind că vor realiza această revoluție prin stârpirea a tot ce este conducător român, ci arătând românilor că suntem cu toții de un sânge, că suntem frați, că avem acelaș Dumnezeu, că jertfele pe care le-a adus neamul românesc în decursul vremurilor pentru păstrarea unității nației, în lupta ei cu alte nații, nu trebuie să fie zadarnice, că toate aceste exemple de eroism, de dragoste pentru țară, toate aceste bunuri eterne ale omenirii trebuie să formeze ținta acțiunii noastre a tuturor; și că noi nu putem păstra ce ni s'a lăsat decât prin înjghebarea comunității românești, muncitorii industriali fiind înainte de toate români: deci dreptate trebuie să li se facă și lor, căci demnitatea muncii trebuie restabilită; dar că noi trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu muncind, munca însăși fiind o rugăciune, muncind cu toții pentru patrie, pentru generațiile viitoare; fiindcă numai așa împlinim noi voia lui Dumnezeu care a prevăzut în cartea destinurilor neamurilor că și acest neam este vrednic să trăiască.

Căpitanul n'a făcut propagandă pentru aceste idei, ci a făcut tabere de muncă, unde să se înfrățească toți muncitorii și cel ce muncește cu brațele și cel ce muncește cu mintea, unde alături de studenți și de profesori să stea și muncitorii dela fabrici și muncitorii dela plug, astfel ca în aceste tabere de muncă să reînvie icoana sfântă a Patriei românești în toate sufletele, să reînvie în culori atât de strălucite încât să dispară orice ură și orice vrajbă între frați.

Si a mai spus Căpitanul și conducătorii Mișcării Legionare că lupta împotriva celor rătăciți, împotriva celor intrați în slujba unui neam străin, care ne vrea pieirea, lupta aceasta trebuie dusă prin pilde de jertfă și de dragoste între români.

Toți suntem muncitori. Muncei trebuie însă să i se dea demnitatea. Nu vă vorbesc ca profesor la Universitate, ci vă vorbesc ca legionar: **A fi** *legionar înseamnă a-ți împlini, oriunde ești, prin muncă, prin spiritul de jertfă, obligația ce ai luat-o asupra ta.*

Neamul care are o țară atât de bogată să dea exemplu de solidaritate internă de dragoste între frați și să devină atât de tare încât la nevoie să poată zdrobi dușmanul, oricât de groaznic ar fi el.

Toate puterile noastre pentru apărarea Patriei.

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

★

La sfârșitul cuvântării d-lui ministru, corul legionar a intonat împreună cu întreaga asistență, cântecul „Ștefan Vodă al Moldovei".

ULTIMA ORA

Reprezentanții tuturor bisericilor din Anglia acceptă cele 5 puncte elaborate de Papa Pius XII-lea pentru stabilirea unei păci

LONDRA, 21, (Rador). — Ziarul TIMES publică o scrisoare semnată de reprezentanții tuturor Bisericilor din Marea Britanie, în care aceștia declară că acceptă următoarele cinci puncte pentru o pace, elaborate de Papa Piu al XII-lea:

— Asigurarea dreptului la viață și la independență al tuturor națiunilor;
— Dezarmarea progresivă mutuală, atât spirituală, cât și materială;
— Crearea unei instituții juridice, care să garanteze executarea condițiilor acceptate;
— Garantarea nevoilor reale și a dreptelor cereri ale națiunilor, populațiilor și minorităților de rasă;
— Desvoltarea în sânul popoarelor și la conducătorii acestora a unui simț al răspunderilor viu și adânc.

Pensiile celor loviți de nenorocirea dela Lupeni vor fi mărite

Comisiunea de conducere a Casei Centrale a asigurărilor sociale în ședința din 19 Decembrie a. c., a luat în discuțiune, la sugestiile făcute personal de d. Ministru al Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, problema ajutorării și alinării suferințelor familiilor celor loviți de catastrofa dela minele din Lupeni.

Comisiunea a hotărît imediata stabilire a pensiilor legale cuvenite, în scopul ca acestea să fie automat acordate.

Deasemeni a decis de a se mări quantumul acestor pensii, pentru a constitui într'adevăr o ușurare, pe baza unui Decret Lege ce va apare în curând.

In acelaș timp Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, de comun acord cu conducerea soc. Petroșani care are în exploatare minele din Lupeni, a hotărît acordarea de ajutoare suplimentare în afara celor plătite până acum.

Prin aceste măsuri imediate, de adâncă înțelegere, atât Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, cât și conducerea Casei Centrale, pășesc la o operă de adevărată asistență socială, arătând prin aceasta că sunt pe deplin pătrunși de menirea ce o au aceste două instituțiuni.

Ziarul Informația pedepsit cu avertisment

Serviciul Central al Censurei dă un drastic avertisment public pentru tendențioasă informare a cititorilor, ziarului „INFORMAȚIA".

Pactul tripartit, intră într'o fază activă

ROMA, 21 (Rador). — Constituirea comisiilor technice mixte, decisă de guvernele din Roma, Berlin și Tokio, pentru punerea în aplicare a pactului tripartit, este subliniată de ziarele italiene apărute Sâmbătă dimineață, care declară că măsura luată reprezintă o importantă realizare practică a țelurilor tratatului semnat la Berlin.

Pactul tripartit, scrie POPOLO DI ROMA, intră într'o fază activă și confirmă, în acelaș timp, voința comună a Italiei, Germaniei și Japoniei, de a împiedica orice amestec străin în conflictul actual.

Hotărîrea celor trei țări aliate este foarte oportună, mai ales acum, când Anglia intensifică sforțările sale pentru a crea alte fronturi de luptă și pentru a atrage în conflict și alte națiuni.

Ziarul amintește cu această ocazie recentele declarații ale ministrului de externe al Japoniei, care înseamnă un serios avertisment dat Statelor Unite.

POPOLO DI ROMA relevă că după asemenea declarații precise nu mai poate să existe vre-o îndoială cu privire la consecințele ce ar decurge dintr'o solidaritate anglo-americană în domeniul militar.

Prelungirea stării de asediu în Turcia

ANKARA, 21 (tp). — Marea adunare națională a prelungit în ședința de astăzi durata stării de asediu în vilaetele din regiunea strâmtorii cu una lună.

Lordul Halifax va fi numit ambasador la Washington

NEW-YORK, 21 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite: o informație din Londra a lui „United Press" arată că acolo circulă svonul că lordul Halifax, ministrul Afacerilor străine, va fi numit ambasador al Marei Britanii la Washington, în locul defunctului lord Lothian.

Odată cu ieșirea lordului Halifax din guvern, acesta va fi probabil remaniat.

D. Eden la externe

LONDRA, 21 (Rador). — In legătură cu numirea unui nou ambasador britanic la Washington, ziarul TIMES anunță că, în cazul când lordul Halifax, actualul ministru al Afacerilor Străine, ar fi numit ambasador în Statele Unite, d. Eden, actualul ministru de Războiu, ar prelua, probabil, conducerea Ministerului de Externe.

Sancțiuni împotriva celor ce violează zonele americane neutre

RIO DE JANEIRO, 21 (Rador). Corespondentul agenției D. N. B. anunța:

In legătură cu numeroasele violări ale zonei americane de neutralitate, d. Melie Franco, președintele comitetului pan-american al neutralității, a făcut o serie de propuneri, care tind să asigure respectarea zonei de securitate.

Intre altele, d. Franco propune să se ia măsuri economice împotriva statelor, care violează această zonă. Ar fi vorba, în primul rând, de confiscarea vapoarelor și bunurilor acelor state.

Funeraliile victimelor bombardamentului englez în Elveția

BALE, 21 (Rador). — Corespondentul agenției STEFANI transmite:

In prezența autorităților cantonale s'au desfășurat Vineri funeraliile victimelor recentului bombardament executat de aviația engleză contra orașului Bale.

La funeralii a asistat și consulul Germaniei la Bale, întrucât una dintre victime era căsătorită cu un cetățean german.

BALE, 21 (Rador). — Corespondentul agenției STEFANI anunță:

[illegible]

Bomba are o greutate de 100 kg. Din inscripțiile pe care le poartă se constată că bomba a fost fabricată în August 1940.

Submarinele germane reprezinta cea mai mare amenințare pentru centrul vital al Angliei

Ministrul navigației engleze nu vede altă salvare decât sporirea comenzilor de vase în St. Unite

NEW-YORK, 21 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

După o informație locală, d. Cross, ministrul navigației britanice, într'un discurs al său, a declarat că vrea să pună mâna pe „unele vase inamice, care se găsesc în porturile Statelor Unite".

D. Gross a adăogat că reservele de vase vechi americane sunt aproape terminate. Realisarea parțială a noului program de construcții navale ale Statelor Unite ar urma să necesite încă câțiva ani. Este posibil, a adăogat d. Gross, că Statele Unite ar putea să cedeze unele dintre vasele lor, aflate în serviciu.

Mai multe vase ale inamicului se află în porturile americane. Asupra acestor vase se îndreaptă privirile Angliei, a precizat d. Gross.

In declarațiile pe care le-a făcut în fața reprezentanților presei, d. Cross a spus că războiul cu ajutorul submarinelor reprezintă cea mai mare amenințare pentru centrul vital al Angliei.

Acestei amenințări nu i se poate face față decât sporindu-se numărul distrugătoarelor și construindu-se noui vase. Pentru aceasta ar fi însă nevoe de un mare număr de vase noui. Numai Statele Unite sunt capabile să realizeze un program de construcții navale atât de mare.

Enormele pierderi pe care le-a suferit Anglia în domeniul naval, dela începutul războiului și până azi, nu pot fi compensate decât prin noui construcții făcute de Statele Unite pe o scară foarte vastă.

Anglia va trebui deci să se bazeze, ca și în precedentul războiu, numai pe executarea unui vast program de construcții de către șantierele navale din Statele Unite.

Vasele comandate de Anglia în St. Unite vor fi gata în 1942

AMSTERDAM, 21 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB retransmite o știre a Agenției REUTER din care rezultă că cercurile britanice autorizate se așteaptă ca construcția celor 60 de vapoare de comerț comandate de Anglia în Statele Unite să fie terminată la sfârșitul anului 1942.

Anglia va primi 70 la sută din producția avioanelor americane

NEW-YORK, 21 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite:

„International News Service" anunță din Washington că președintele Roosevelt a luat o hotărîre provizorie în baza căreia Anglia va primi 70 la sută, în loc de 50 la sută ca până acum, din toate avioanele construite în Statele Unite.

Un articol al d-lui Johnson

St.-Unite nu au menirea să asigure țelurile de războì ale altor națiuni

Ele trebue să se îngrijească numai de propria lor soartă

NEW-YORK, 21 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

NEW-YORK WORLD TELEGRAM publică un articol semnat de d. Johnson, autorul legii cu acelaș nume, care subliniază imposibilitatea technică în care se găsesc Statele Unite de a da Angliei un ajutor material, fără a lipsi propriile lor forțe de armamentele ce le sunt necesare.

Autorul articolului insistă apoi asupra nevoii de a se pregăti înarmarea Statelor Unite pentru a nu fi expuse la vreun atac.

In acest sens trebue privit patriotismul american. Statele Unite nu au menirea să asigure realizarea țelurilor de războiu ale altor națiuni. Ele trebue să se îngrijească numai de propria lor soartă.

*

WASHINGTON, 21 (Rador). — Corespondentul agenției DNB comunică:

Președintele Roosevelt a declarat cu privire la propunerea de a împrumuta Angliei material de războiu american, că sunt inexacte afirmațiile făcute de presă că în acest scop ar trebui să fie modificate legea Johnson și aceea a neutralității.

Este sigur, a adăugat președintele Roosevelt, că pentru aplicarea proectului este nevoe de consimțământul Congresului, dar o amendare a celor două legi este inutilă.

Negocierii între Indochina franceză și Thailand

SHANGHAI, 21 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

In timp ce lupta de „guerilla" continuă între Thailand și Indochina franceză, se așteaptă cu cel mai viu interes rezultatele negocierilor care vor începe între autoritățile din Thailand și misiunea indochineză. Această misiune este formată din delegații guvernului francez din Vichy, care au sosit la Hanoi. Misiunea indochineză va fi prezidată de guvernatorul general al Indochinei franceze.

700 răniți francezi aduși în patrie

LYON, 21 (Rador). — Un tren compus din 23 vagoane a adus din Elveția 700 soldați răniți.

Onorurile au fost date la sosire, în fața generalului Duchesne, de o companie de infanterie.

Ambasadorul St. Unite în Franta va duce un mesagiu din partea d-lui Roosevelt

WASHINGTON, 21 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

Președintele Roosevelt a anunțat într'o conferință de presă că amiralul Leahy va duce din partea sa un mesagiu pentru mareșalul Pétain.

In mesagiul său, președintele Roosevelt anunță pe șeful statului francez că amiralul Leahy, pe care i-l trimite ca ambasador, este un foarte vechiu prieten al său și-și exprimă convingerea că cei doi soldați se vor înțelege foarte bine.

Schimbări în guvernul japonez

TOKIO, 21 (Rador). — Corespondentul agenției STEFANI anunță că d-nii Yasui, ministrul de interne și Kazami, ministrul de justiție au demisionat.

In locul lor au fost numiți d. Hiramura la interne și Yanagua la justiție.

Creiarea unui oficiu de producție a înarmărilor în Statele Unite

WASHINGTON, 21 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

Președintele Roosevelt a anunțat, Vineri, crearea unui nou oficiu de producție al înarmărărilor.

Conducerea oficiului o vor avea d-nii Knudsen, președintele comisiunii apărării și Hillman, comisar adjunct pentru chestiunile muncitorești în comitetul apărării. Vor mai face parte din acest oficiu d-nii Stimson, secretarul departamentului marinei.

D. Roosevelt a precizat că comitetul apărării va continua să existe și mai departe în forma sa de până acum. Noul oficiu va avea însă în multe privințe să dea directive comitetului de apărare.

Hotărîrile oficiului vor trebui să fie luate în unanimitate.

Oficiul va avea trei subdiviziuni și anume câte una pentru producție, cumpărături și chestiunile de prioritate.

Regina Impărăteasă, printre răniți

ROMA, 21 (Rador). — Regina Impărăteasă a vizitat, la spitalul Littorio din Roma, pe răniții de războiu internați acolo. Răniții au fost deosebit de mișcați de cuvintele de îmbărbătare adresate de Suverană.

„Romania privește înainte"

BERLIN, 21 (Rador). — Sub titlul „România privește înainte" ziarul FRANKFURTER ZEITUNG declară între altele, că cu prilejul evenimentelor din 26 Noembrie, presa și posturile de radio ale adversarilor au manifestat o satisfacție plină de sarcasm, pretinzând că numărul morților este considerabil, afirmându-se că România s'ar afla în ajunul izbucnirii unui războiu civil. Au trecut de atunci 14 zile și în locul știrilor anunțate, numeroasele măsuri ale Generalului Antonescu au arătat că ordinea lăuntrică din România s'a mai refăcut cu nimic și că statul Român își continuă în liniște opera sa de legiferare pentru stabilirea unor baze noui. Prin centralizarea forței polițienești și dizolvarea poliției legionare, din rândurile căreia numeroși legionari au fost primiți în serviciul Statului, s'a adus o nouă contribuție la păstrarea ordinei lăuntrice. Este apoi importantă măsura suspendării noilor înscrieri în Legiune: controlul permanent al legionarilor este în totul pe linia lui Corneliu Codreanu, care consideră atitudinea ireproșabilă, educația severă și neîncetată verificare a activității drept condiție sine qua non pentru legionari.

Dar ochii Regimului Legionar se îndreaptă în primul rând asupra economiei țării. Ritmul rapid al operei de purificare a provocat anumite lipsuri, care aveau o influență defavorabilă și asupra exportului țării. Tocmai în domeniul acesta colaborarea largă dintre Germania și România, așa cum s'a stabilit în planul decenal, va ușura trecerea greutăților momentane, completându-se cu deschiderea de noui perspective pentru viitor, dincolo de cadrul actual al raporturilor economice. Reacțiunea înțeleaptă și hotărâtă a conducerii Statului Român îndreptățește speranța că în viitor toate forțele vor colabora la consolidarea lăuntrică a țării, eliminând orice-ar putea periclita opera de construcție în curs.

Flota aviatică a Stateor Unite se va instala în insulele Filipine

SHANGHAI, 21 (Rador). — După știri primite din Manila, corespondentul agenției Stefani anunță că în curând urmează să sosească în insulele Filipine flota asiatică a Statelor Unite, care a fost întărită recent cu submarine și cu avioane de bombardament cu rază de acțiune îndepărtată.

Pe frontul italo-grec

Trupele italiene au primit puternice întăriri

Cu toată vremea rea luptele continuă cu violență

BELGRAD, 21 (Rador). — Corespondenții dela frontiera albano-iugoslavă anunță că lupte deosebit de violente se desfășoară actualmente, cu toată vremea rea, în jurul localităților Klisura și Tepeleni, între trupele italiene și cele grecești.

POLITIKA anunță din Bitolia că se dau deasemeni lupte în regiunea Pogradeț și că aviația italiană atacă în valuri pozițiile grecești din acea regiune.

Se pare că italienii au primit întăriri și duelul de artilerie arată că o violentă bătălie se desfășoară în acea regiune.

*

ADDIS ABEBA, 21 (Rador). — Vice-Regele Etiopiei, în prezența șefului de stat major și a vice-guvernatorului general, a primit pe cei mai de seamă șefi ai fostei Somalii engleze, cari au dat asigurări de credință față de Italia.

Vice-Regele a declarat, cu acest prilej, că o nouă epocă de bună stare și de pace va fi instaurată de guvernul italian în teritoriile cucerite dela englezi.

Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Belvedere Nr. 6, București